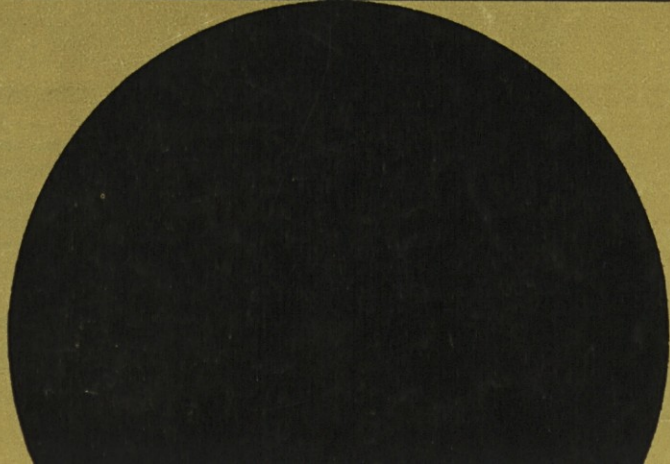


1. / 161 prednáška
2. / 162 prednáška
3. / 163 prednáška
4. / 164 prednáška

naša luč



1967 3



CERKEV V RUSIJI — Dva katoliška redovnika sta obiskala katoliško cerkev v velikem ukrajinskem mestu. Bil je prvi petek. V cerkvi je bilo veliko ljudi in so skupno molili. Nad sto vernikov je čakalo na spoved. Župnik je pripovedoval, da obiskuje katoliško cerkev redno okrog štiri tisoč vernikov, ki pogosto prejema-

utrip Cerkve

jo tudi zakramente. Sam jih obiskuje po domovih in bordin. Njegov prednik je moral prisiljen zapustiti župnijo, sam pa je na stotine kilometrov okrog edini katoliški duhovnik. Tožil je zaradi pomanjkanja bogoslovnih knjig. Dejal je, da je slišal o 2. vatikanskem koncilu, prav nič pa o vprašanjih, ki so jih na koncilu obravnavali. Vatikanskega radia ne more poslušati, ker so verjetno oddaje prešibke.

ZA LAČNE — Znani škof ameriške televizije Sheen pripravljaja za ameriške škofo predlog, naj bi vsaka škofija oddala pet odstotkov dohodka za lačne. Predlaga tudi, naj bi gradnja novih cerkv ne presejala milijon dolarjev.

V ENI HISI — Pravoslavni patriarh iz Carigrada Atenagora je dejal, da ima idealen končni in podrobni načrt za zedinjenje, toda čas še ni dozorel, da bi načrt objavil. S poudarkom pa je treba priklicati v spomin kristjanom Vzhoda in Za-

hoda naslednjo resnico: »Vsi bivamo v eni hiši, imamo isto vero, častimo iste svetnike, po krstu smo združeni v eno. Glede ločitve bi morali svetu odgovoriti: Nič, prav nič nas ne loči!«

BOGOSLOVCI V TOVARNAH — Münchenski kardinal Döpfner je poročal o sedanjih načrtih Cerkve za bogoslovni študij. Bogoslovci naj bi dalj časa delali v industrijskih podjetjih. Tako bodo mogli od blizu spoznati industrijskega delavca in se mu kasneje kot dušni pastir približati.

ŽIVI V GROB — Ljudsko sodišče v Tientsijmu na Kitajskem je obsodilo pet kitajskih katoliških duhovnikov na smrt. Najprej so jih mučili, nato pa žive pokopali.

DAR GOBAVCEM — Zavod patra Damijana je daroval škofiji Trichur v Indiji potujočo bolnišnico za zdravljenje gobavcev. Potujoča bolnišnica, ki je najmoderneje opremljena, bo delovala na robu mesta, kjer je nad 1000 gobavcev.

POBITIM MISIJONARJEM — V mestu Gentinnes v Belgiji so blagoslovili kapelo v spomin misijonarjem, ki so padli v Kongu. V svetišču je velika spominska plošča, na kateri so imena 208 misijonarjev, ki so bili pobiti od 1. januarja 1962 dalje v Kongu v Afriki.

MISLI LJUBLJANSKEGA NADŠKOFA — Ob novoletnem sprejemu pri komisiji za verska vprašanja je ljubljanski nadškof med drugim dejal: »Cerkev si ne želi varuštva države, hoče le svobodo za svoje versko delovanje. Cerkev je danes pripravljena, da se iz višjih razlogov, zaradi svojega duhovnega poslanstva, odpove tudi sedanjim zakonito pri-

dobljenim pravicam v svetnih rečeh. Želi le svobodo in neodvisnost v izvrševanju svoje službe za oznanjevanje evangelija, izvrševanje bogoslužja in neovirano vodstvo svojih vernikov. Cerkev danes ne ugovarja, da so njeni duhovniki pred zakonom zenačeni z drugimi državljani. Nastopila je era dialoga, ko si Cerkev želi v spoštovanju do vsakega človeka in njegovega nazora dobrohotnega razgovora z vsemi ljudmi, ki imajo dobro voljo. V takem ozračju in na teh osnovah je mogoče razvijati ugodne odnose med Cerkvijo in državo v vsaki družbeni ureditvi, toliko bolj pri nas, kjer so odnosom položeni temelji v protokolu.«

NA POLJSKEM — Na Poljskem so se odnosi med Cerkvijo in državo še poslabšali, zlasti odkar je vlada objavila namero, da uvede kontrolo nad bogoslovnim poukom in ukine nekatera bogoslovna semenišča. Kardinal Višinski je v nooletni pridigi načel vprašanje ukinitve bogoslovnih semenišč in o zahtevi državne kontrole nad semeniško vzgojo. V tej točki je kardinal odklonil vsako popuščanje. »Kadarkoli bi nas hoteli nepoklicane osebe nadomestiti pri našem delu, odgovarjamo: Ne moremo!« je naglasil poljski primas.

SKUPNI PREVOD — V Parizu je izšel skupni prevod Pavlovega pisma Rimljanom. Prevod in razlago so pripravili katoliški, pravoslavni in protestantski teologi, uvod pa sta podpisala kardinal Martin iz Rouena in protestantski pastor Boegner. Prav pismo Rimljanom je bilo včasih ena spornih točk med katoliško Cerkvijo in protestantsko. Izid prevoda so 16. januarja slovesno proslavili na pariški Sorboni.



Strah in pogum

Občutje dvanajsterih je bilo prazno. Misli so se vrtele okrog enega samega: Gospod je mrtev. Mrtev. Konec. Pika.

Mislili so bili, da bodo ministri v njegovem kraljestvu. Obetali so si lepo življenje. Pa je v hipu prišlo, kar je prišlo. Na križu so se njihove sanje končale. Sedaj niso ne ribiči ne apostoli.

Kam naj se dado? Naj ostanejo v Jeruzalemu? Če so z njihovim učiteljem ljudje storili, kar so storili — kaj boljšega se obeta njim? Naj se vrnejo domov k mrežam in čolnom? Ves svet bi se jim smejal in kazal s prstom za njimi: „Apostoli mrtvega boga!“ Bilo jih je strah.

Tudi judovski veliki duhovniki so mislili le to: Mrtev je. Mrtev. Konec. Konec očitkov, konec zbiranja množice, konec strahu za vodilna mesta. Oddahnili so si, lažje so spali, življenje se je jelo risati v bolj rožnatih barvah. Resnično veselje je zalilo ta srca, pa saj je bilo po treh letih že čas.

V nedeljo zjutraj so se stvari prevesile. Ves Jeruzalem je napolnila novica, da je Gospod vstal.

Pritekla je Magdalena s to vestjo k apostolom, potem Marija, Saloma in Joana, a apostoli niso verjeli. Peter in Janez sta tekla h grobu, spet je prihitela Magdalena z novico, da ga je videla v vrtu, potem učenca s poti v Emavs, zvečer so ga sami videli v dvorani zadnje večerje. Veselje, čudovito veselje je zajelo njihova srca. Šele sedaj se jim je polno odprl višji svet z vso svojo lepoto. Postali so pogumni.

Tudi judovski duhovniki so zvedeli za resnico. Jeli so brž ukrepati: zaslišali so vojake, zastražili vhode, hoteli poslati policijo nad mrtve, ki so skupaj s Kristusom vstali, a mrtvih ni mogoče prijeti. Grozno. Ves njihov do zadnjega milimetra natančen načrt je v trenutku padel v vodo. Mislili so, da so Kristusa pokopali, sedaj bodo imeli opravka z vstalim Kristusom.

Vsaka velika noč je ponovitev istega: doživetje nepopisnega veselja ob veri v vstalega Gospoda ali pa občutje silne praznine ob neveri vanj. In obenem s tem doživetje velikega poguma ali občutje velikega strahu.

„Vstal je – ni ga tukaj!“

- Kristus je svoje vstajenje jasno in večkrat napovedal
- Pilat je dal grob zapečatiti in zastražiti
- Vstali Kristus se je prikazal več kot petsto ljudem

Jezus Kristus je vstal iz groba tretji dan. O tem pričajo zgodovinski viri, predvsem evangeliji, pa tudi Apostolska dela in listi apostolov.

Evangeliji poročajo:

Drugi dan po Jezusovem pokopu je dal Pilat na zahtevo farizejev grob zapečatiti in predenj postaviti stražo.

Tretji dan, to je na nedeljo, so šle zgodaj zjutraj pobožne žene h grobu, da bi mazilile Jezusovo telo. V petek namreč ni bilo več časa. Žene je skrbelo, kdo jim bo odvalil kamen od groba. Bil je silno velik. Ko pridejo do groba, je kamen že odvaljen. Tam zagledajo dva angela v bleščečem oblačilu. Prestrašijo se. Pa jim rečeta angela: »Ne bojte se! Iščete Jezusa Nazareškega? Ni ga tukaj. Vstal je. Spomnite se, kaj vam je povedal, ko je bil še v Galileji, da mora biti križan in tretji dan vstati.« Žene hitijo to veselo vest povedat apostolom. Na poti jim pride naproti sam Jezus in jih pozdravi. Žene pristopijo, mu objamejo noge, na katerih so bile rane od žebeljev, in ga molijo.

Apostoli ženam niso verjeli. Te vesti so se jim zdele kot blodnja. Vendar sta tekla Peter in Janez h grobu. Našla sta grob odprt, v njem pa le povoje in prt, ki ga je imel Jezus na glavi. Ko se je Peter vračal v mesto, se mu je na poti prikazal Jezus. Potem se je prikazal še isti dan Mariji Magdaleni in učencema na poti v Emavs.

Isti dan so bili apostoli zvečer zbrani v sobi zadnje večerje. Duri so imeli zaprte iz strahu pred farizeji. Bali so se, da tudi njih ne zaprejo, bičajo ali celo obsodijo na smrt. Pri zaprtih durih stopi Jezus mednje in jim reče: »Mir vam bodi! Jaz sem, ne bojte se!« Mislijo, da vidijo duha. Pa jim reče: »Kaj ste preplašeni in zakaj vam vstajajo dvomi v sroih? Poglejte moje roke in noge, da sem jaz sam. Potipljite in pogledjte, zakaj duh nima

mesa in kosti, kakor vidite, da imam jaz.« Potem z njimi je kos pečene ribe.

V Apostolskih delih poroča evangelist Luka, da se je Jezus učencem »po svojem trpljenju tudi živega izkazal z mnogimi znamenji, ko se jim je štirideset dni prikazoval in jim govoril o božjem kraljestvu«.

In apostol Pavel v 1. listu Korinčanom piše, »da je Kristus za naše grehe umrl, ... da je bil pokopan in da je tretji dan vstal ... in da se je prikazal Kefu (= Petru) in potem dvanajsterim. Potem se je prikazal več kot petsto bratom (= učencem) hkrati, izmed katerih je še zdaj večina živih.«

Kaj bi moral Jezus še narediti, da bi bolj prepričevalno dokazal svoje vstajenje? Apostoli in učenci so ga videli, slišali, govorili z njim, z dotikom so se lahko prepričali, da ni duh, da ima meso in kosti, da ima rane na rokah in nogah in desni strani.

Apostoli so bili do dna duše prepričani, da je Kristus res vstal. Zato je izgubil iz njihovih src vsak strah. Postal so pogumni. Prej so v strahu zbežali, bili so potrti, čutili so se poražene. Po vstajenju pa jih je prevzel pogum, začeli so javno oznanjati, da je Jezus Odrešenik in Sin božji. Če so se prej bali zafrkljive besede in očitkov, so zdaj mirno sprejemali bičanje, se dali zapirati in bili pripravljeni sprejeti mučeniško smrt za svojega Gospoda.

Apostolom, ki so oznanjali Kristusov nauk, je služilo prav Jezusovo vstajenje kot poglavitni dokaz, da je krščanska vera res prava.

Vsako leto, od prvih časov dalje, praznujemo kristjani z veliko slovesnostjo in notranjim veseljem spomin Jezusovega vstajenja, Veliko noč, kot naš največji praznik. Polni smo žive vere: Kristus je vstal, vstali bomo tudi mi!



Butare, raglje in žegen

Na cvetno nedeljo nosijo pri nas v cerkev ke blagoslovu butare, ponekoč tudi oljčne vejice. Gorenjska butara, beganica, je sestavljena iz treh leskovih, treh vrbovih in treh drenovih šib, vmes je zataknjeno bodičje, bezeg, mačice in bršljan, na vrhu ima šopek oljke, brinja ali bezga za vršiček. Vmes so navezana jabolka ali pomaranče. Po blagoslovu vtaknejo ponekod oljko v hiši za stropni tram, da ne bo ognja, ali pa naredijo iz nje križce, ki jih pritrdijo na hišna in blevna vrata oziroma okna.

Za veliko noč morajo ženske hišo očediti, vse mora ven na pomladansko sonce: pohištvo, posteljina, obleka. Ponekod hišo tudi prebe-
lijo.

Po župnijskih cerkvah pripravijo božji grob, navadno v stranski kapeli. Za to uporabljajo preprosto naslikane kulise, ki predstavljajo skalnati Kristusov grob, stražarje v naravni velikosti in obrise jeruzalemskega mesta v ozadju. Nad grobom se dviga prazen križ z belim prtom, položenim čez prečni tram.

V četrtek odidejo zvonovi v Rim, njih vlogo v cerkvi pa prevzame raglja. Stara pravica mladine je, da tudi ona sodeluje pri cerkvenih obredih z ragljami, klepetci in ropotci. Ponekod zvleče mladina pred cerkev stare zaboje, škafe in sode ter udriha z gorjačami po kupu lesene ropotije, dokler je popolnoma ne razbije. Tedaj „Boga strašijo“, tako pravijo temu zbijanju.

Veliki petek ljudje obiskujejo božje grobove po različnih cerkvah. Doma pa pripravljajo žegen: gnjat, klobase, pirbe, potico in hren. Pirbe barvajo z enotno barvo ali pa jih umetno porišejo.

Veliko soboto v zgodnjih urah blagoslavlja dubovnik velikonočni ogenj in vodo. Za ta ogenj zakurijo razbite deske, ki so ostale od „strašenja Boga“. Otroci ga raznesejo po hišah in zanj dobe velikonočne dobrote. Vsaka verna družina si sama preskerbi v cerkvi tudi blagoslovljeno vodo, ki mora vedno biti pri hiši.

Na veliko soboto popoldne nesejo predvsem dekleta v jerbasih žegen k blagoslovu v cerkev ali k bližnji kapelici. Po končanem blagoslovu med seboj tekmujejo, katera bo prva doma. Tista se bo namreč najprej omožila. Zvečer zažigajo ponekod fantje kresove, imenovane vuzmenice.

Vstajenska procesija je eno najlepših slovenskih doživetij. Pokanje možnarjev, slovesno pritrkavanje zvonov, vibrajoča bandera, petje in godba — vse ustvarja praznično razpoloženje. Ponekod nosijo belo oblečena dekleta na blazinah mučilno orodje, s katerim so mučili Kristusa — bič, kladivo, trnovo krono in drugo. Moški spremljajo nebo s posebnimi svetilkami na drogovih. Pred nebom nosijo kip vstalega Zveličarja. Duhovnik zatakne nagelj vrh monštrance. Hiše, mimo katerih gre procesija, so okrašene s prižganimi svečami, cvetjem in zelenjem. Podeželska procesija krene iz vasi med travnike in njive.

Na veliko noč zjutraj je žegen na mizi. Potem se začne igre s pirhi: trkljanje, trkanje in sekanje. Pri trkljanju spuščajo pirhe po narejenem žlebu na tla. Če spuščeni pirh zadene na tleh ob tam že nastavljeni pirh, pobere tisti, ki je pirh spustil, oba. Pri trkanju udarjajo s pirhom ob pirh in sicer s „špico“ ob „špico“ ali s „peto“ ob „peto“. Komur se pirh pri tolčenju ubije, ga izgubi. Pirhe sekajo s kovanci. Nekdo daje jajce sekati, drugi mora z določenim številom zamahov pognati novc v jajce. Če zadene, je pirh njegov, če pa ne, vzame lastnik pirha tudi novc.

Pirhi

Belokranjske pisanice imajo ravne, cikcakaste in valovite črte, križe, vijuge, trikotnike, srca, kroge in pike, ki izpolnjujejo prazne ploskve. Nosijo tudi začetne črke Kristusovega ali Marijinega imena. Podobne so prekmurske remenke. Na pirhih zahodnih slovenskih pokrajin pa so detelja, marjetica, grozd, ptice.

Napisi na pirhih so iz novejšega časa. Poleg navadnih voščil (Vesela aleluja!) so pogostejše besede dekleta fantu:

Iz srca te ljubim,
ti pisanko dam.
Pisanka rdeča,
ljubezen goreča,
če sem dekle za te,
pa ozri se na me.

So pa tudi hudomušni napisi:

Enga fanta sem mela
prav zavbrnega,
pa je druga mrcina
prevzela mi ga.

Po N. Kuretu



velika

noč

v

cerkvi

Cerkev nam z obredi na cvetno nedeljo in v velikem tednu priključ v spomin prizore, katerih igralci so bili Jezus in njegovi učenci, judovski sodniki in oblastniki, predstavniki rimske oblasti, vojaštvo in ljudstvo. Glavni junak v igri je bil vsekakor Jezus.

NAJVEČJA DRAMA

Tiste dni se je odigrala največja drama človeške zgodovine, kajti po veri vemo, da Jezus in drugi niso igrali svojih vlog samo za tiste, ki so bili pri teh prizorih prisotni, ali samo za tiste, ki so tedaj na svetu živeli, marveč za vse ljudi vseh krajev in vseh časov. To je bila igra posebne vrste.

Velikega četrtega, velikega petka in obredov velikonočne vigilije nas spominja vsaka maša. Pri vsaki maši namreč je Jezus skrivnostno s svojimi učenci pri mizi in spremeni kruh in vino v svoje telo in kri. Prav tako pri vsaki maši Jezus skrivnostno umrje in vstane od mrtvih.

A obredi velikega četrtega, velikega petka in velikonočne vigilije nam Jezusovo daritev, smrt na križu in njegovo vstajenje od mrtvih, veliko bolj nazorno slikajo. Ko pazljivo poslušamo branje pasijona, si lahko predstavljamo posamezne igravce te edinstvene igre v človeški zgodovini: Jezusa — Sina božjega, obsojenega na smrt po nedolžnem, Judeža — izdajavca, Petra, ko Jezusa zataji, speče učence na Oljski gori, zapeljano ljudstvo, ki vpije: »Križaj ga, križaj ga!«, križev pot na Kalvarijo, Jezusovo umiranje na križu, snemanje s križa, pokop in slednjič njegovo vstajenje. Vsi, celo nje-

govi učenci, se nam kažejo slabotni, malo stanovitni. Le nekaj oseb je ob Jezusu v najtežjih trenutkih.

TEMA IN LUČ

Ta drama poteka tako, ker je na delu tema. In to po božjem dopuščanju. A tema ne more slaviti zmage. Mora se umakniti. Mora biti premagana. Premagati jo more samo luč. In ta luč se zablesti na velikonočno vigilijo zvečer v vsej svetlobi in postane zmagovavka nad temo. Kristus slavi zmago nad satanom in grehom.

V cerkvi so luči ugasnjene. Popolna tema je. Čez nekaj časa se pojavi ena lučka in zasliši se glas: »Kristusova luč!« Po nekaj trenutkih je že več luči in zasliši se vdrugič veselo sporočilo, zapeto višje kot prej: »Kristusova luč!« Slednjič se prižgejo vse luči in prižgano velikonočno svečo, ki predstavlja Kristusa, diakon dvigne visoko in močno zapoje: »Kristusova luč!« — Kristusova luč, zmagovavka nad temo.

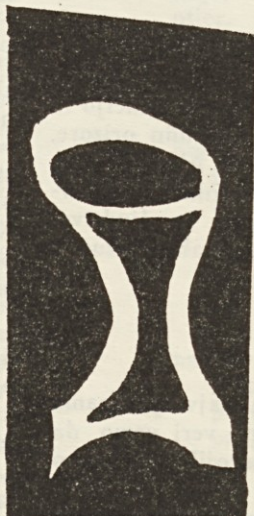
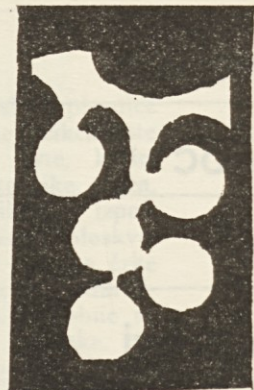
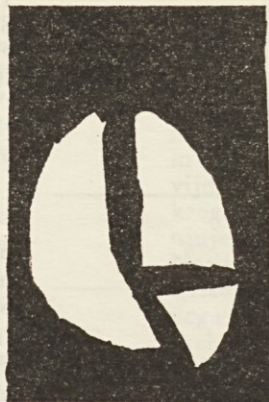
Svečo postavi nato diakon na svečnik sredi predoltarnega prostora in tankaj potem odpoje prelepo pesem »Veséli se!« Veséli se krščansko ljudstvo! Veselite se nebesa in veseli se zemlja! Vriskajte od veselja, zakaj Luč je zmagala nad temo, Kristus nad satanom! Aleluja, Aleluja, Aleluja! Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo? Odslej ni več smrti. Po Kristusovi zmagi je le življenje.

V vseh obredih, molitvah in berilih velikonočne vigilije se prepletata tema in luč kot podobi smrti in življenja. Nazadnje slavi zmago luč. Jezus vstane iz zapečate-nega groba, da razsvetli svet.

Tudi voda, katero Cerkev blagoslavlja na velikonočno vigilijo, potem ko je že Luč prodrla v temo, ko je že Kristus zmagal nad grehom, bo služila v ta namen, da bo vodila k luči. Zmagovala bo nad umazanijo in očiščevala bo. Krstna voda še prav posebej.

Maša, ki sledi litanijam na velikonočno vigilijo in ki je kakor krona vseh obredov tega večera, nas spominja, kot potem vse maše v osmini velikonočnega praznika, Kristusovega zmagoslavnega vstajenja. Tako pri branju kot pri petju Cerkev ne neha prepevati in se veseliti nad Kristusovo zmago.

„Vi
ste
svet
narod,
kraljevo
duhovstvo ...“



Tako je pisal prvi papež, sv. Peter, krščanski občini. Hotel je, da bi se zavedli svojega dostojanstva in vrednot, podarjenih od Kristusa. Tudi mi smo vedno znova v nevarnosti, da pozabljamo na vrednote, ki so nam podarjene v občestvu vernih. Koncil nas drami in vabi k osveščanju.

BOG HOČE LJUDSTVO, NE POSAMEZNIKOV

V vsakem času in v vsakem narodu je Bogu všeč tisti, ki se ga boji in dela po pravici. Vendar je Bog hotel ljudi posvečevati in zveličati ne posamič in brez vsakršne medsebojne zveze, temveč jih je hotel narediti za ljudstvo, ki bi ga v resnici priznavalo in mu sveto služilo.

To ljudstvo je, čeprav ne obsega vseh ljudi in čeprav je neredko videti kot majhna čreda, vendarle za ves človeški rod najmočnejša kal edinstnosti, upanja in rešitve. Kristus ga je ustanovil kot občestvo življenja, ljubezni in resnice in On si ga tudi privzema za orodje odrešenja vseh ljudi in ga pošilja kot luč sveta in sol zemlje po vsem svetu.

VSI SMO DUHOVNIKI

Kako smo postali člani duhovstva?

Kristus Gospod, izmed ljudi vzeti Veliki duhovnik, je novo ljudstvo napravil za kraljestvo in duhovnike Bogu in svojemu Očetu. **Tisti, ki smo krščeni, smo namreč s prerojenjem in z maziljenjem s Svetim Duhom posvečeni za sveto duhovstvo**, da bi z vsemi dejanji krščanskega človeka darovali duhovne daritve in oznanjali mogočna dela njega, ki nas je iz teme poklical v svojo čudovito luč. Zato naj bodo vsi Kri-

stusovi učenci stanovitni v molitvi in naj skupno hvalijo Boga ter dajejo sebe v živo, sveto, Bogu prijetno daritev. Po vsem svetu naj pričujejo za Kristusa in dajejo odgovor tistim, ki hočejo vedeti za razlog njihovega upanja v večno življenje. Čeprav se skupno duhovstvo vernikov in službeno (ali: hierarhično) duhovstvo med seboj razlikujeta po bistvu in ne samo po stopnji, sta vendarle naravnana drugo na drugega. Kajti eno in drugo, vsako na svoj posebni način, je deležno edinega Kristusovega duhovništva. »Službeni« duhovnik namreč s sveto oblastjo, ki jo ima, oblikuje duhovniško ljudstvo in ga vodi, opravlja kot Kristusov namestnik evharistično daritev in jo v imenu vsega ljudstva daruje Bogu. Verniki pa v moči svojega duhovstva sodelujejo pri darovanju evharistije in to duhovstvo uveljavljajo v prejemanju zakramentov, v molitvi in zahvaljevanju, s pričevanjem svetega življenja, z zatajevanjem samega sebe in z dejavno ljubeznijo.

Kakšna je razlika med duhovstvom „službenega“ duhovnika in vernika?

SKUPNO DUHOVSTVO IZVRŠUJEMO V ZAKRAMENTIH

Sveti značaj duhovniškega občestva se uresničuje z zakramenti in s krepstnim življenjem.

Verniki, s **krstom** včlenjeni v Cerkev, so z neizbrisnim znamenjem določeni za bogoslužje krščanske vere in so, prerojeni v božje otroke, dolžni pred ljudmi izpovedovati vero, ki so jo po Cerkvi prejeli od Boga. **Zakrament birme** jih popolneje zveže s Cerkvijo, jih obogati s posebno močjo Svetega Duha in jim tako nalaga strožjo dolžnost, da kot resnične Kristusove priče hkrati z besedo in z dejanjem razširjajo in branijo vero. Ko se udeležujejo **evharistične daritve**, ki je vir in višek vsega krščanskega življenja, darujejo Bogu božjo žrtev in z njo sami sebe. Tako vsi, ne sicer enako, temveč vsak na drugačen način, izvršujejo svojo vlogo v liturgičnem opravilu tako z daritvijo kakor s svetim obhajilom. Tisti, ki pristopajo k **zakramentu pokore**, prejmejo od božjega usmiljenja odpustanje Bogu prizadejane žalitve in se hkrati spravijo s Cerkvijo, ki so jo z grehom ranili. **S svetim bolniškim maziljenjem** Cerkev bolnike priporoča trpečemu in povelicanemu Gospodu, naj jim polajša in jih reši. Spodbuja jih, naj se prostovoljno zedinjajo s Kristusovim trpljenjem in njegovo smrtjo. Tisti izmed vernikov, ki so prejeli **mašniško posvečenje**, pa so postavljeni v Kristusovem imenu za to, da bi bili pastirji Cerkve z božjo besedo in milostjo. Končno si krščanski zakonci z **zakramentom svetega zakona** v svojem življenju in pri sprejemanju in vzgajanju otrok med seboj pomagajo k svetosti. Iz te zakonske zveze izhaja družina, v kateri se rodijo novi člani človeške družbe, ki pri krstu postanejo božji otroci, da se božje ljudstvo v minevanju časov trajno ohranja. V družini, tej tako rekoč »domači Cerkvi«, morajo biti starši svojim otrokom z besedo in zgledom prvi oznanjevalci vere.

Kako uresničujemo skupno duhovstvo v zakramentih?

V VEROVANJU SE NE MOREMO MOTITI

Sveto božje ljudstvo je deležno tudi Kristusove pričevalne službe, in sicer s tem, da razširja živo pričevanje za Kristusa predvsem z življenjem vere in ljubezni ter prinaša Bogu hvalno daritev in slavi njegovo ime. **Celota vernikov, ki imajo maziljenje Svetega Duha, se v verovanju ne more motiti, ko od škofov do zadnjega vernika izpričuje svojo popolno soglasje v stvareh vere in nravnosti.** Kajti s tem nadnaravnim »verskim čutom« božje ljudstvo pod vodstvom svetega učiteljstva spre-

Kdaj smo verniki nezmotni?

Zakaj?

jema ne človeško besedo, marveč, kar resnično je, božjo besedo. Neomahljivo se oklepa vere, vanjo s pravilnim presojanjem globlje prodira in jo v življenju na polnejši način uresničuje.

VSAK IMA POSEBNO MILOST, DA GRADI IN PRENAVLA CERKEV

Kaj so „karizme“ vernikov?

Poleg tega Sveti Duh ne le z zakramenti in službami posvečuje in vodi božje ljudstvo ter ga krasi s krepostmi, marveč razdeljuje med vernike vsakega stanu tudi **posebne milosti**, s katerimi jih stori sposobne in praviljene, **da prevzamejo različna dela in naloge, koristne za prenovitev in obsežnejšo graditev Cerkve**. Ker so te »karizme«, bodisi izredne, bodisi tudi preprostejše in bolj razširjene, potrebam Cerkve nadvse primerne in koristne, jih je treba sprejemati z zahvaljevanjem in veseljem. Sodba o njih pristnosti in urejeni uporabi gre tistim, ki so v Cerkvi predstojniki in ki jim gre posebej naloga, da ne ugašajo Duha, ampak vse poskušajo in, kar je dobro, ohranijo.

Današnje vzgojeslovje se trudi, da bi mlademu človeku, ki se oblikuje, vlilo zaupanje v samega sebe in iz njega napravilo polnega človeka, pristno osebnost. Hoče vzgojiti človeka, ki se v polnosti zaveda svojih sposobnosti in svojih vrlin, a tudi svojih meja. Le tak mladostnik bo v svoji zreli dobi znal biti značajan in pošten človek.

Podobno velja tudi v verskem območju. Samo kristjan, ki se zaveda svojega dostojanstva in vrednot, bo mogel zaživeti polnost verskega življenja.

Biti kristjan, je za človeka vrhunski dosežek. V iskrenosti sicer prizna, da njegove vrednote niso njegove, temveč Tistega, ki ga je poklical k veri v občestvu božjega ljudstva. A to priznanje in zavest ni nekaj ponižujočega, nasprotno, daje mu moč, da živi resnico. Vedno bolj se pogloblja v zavest, da je kot član Cerkve duhovnik, čeprav morda ne posvečen. Svoje duhovstvo uresničuje v zakramentih, ki jih pogosto prejema, s pričevanjem posvečenega življenja in dejavno ljubeznijo. Zaveda se, da je skupno z občestvom, kateremu pripada, v najvažnejših vprašanih življenja — to je v verskih in moralnih — nezmoten. To ga stori notranje gotovega, ker mu prežene dvome in strah. Obenem pa preiskuje svojo notranjost, da bi ugotovil, keje je njegova „močna stran“, vrlina in krepost, s katero bi lahko podprl Cerkev v njenem neprestanem obnavljanju in prenavljanju.

Se zavedaš tega dostojanstva?

Si že kdaj pomislil, kako bi v „domači Cerkvi“, svoji družini, izkoristil karizme, posebne milosti, ki ti jih je dal božji Duh?

Imaš že načrt, kako boš „gradil Cerkev“ v sosedstvu, na delovnem mestu, med znanci? Tvoje dostojanstvo kristjana zahteva odgovor na ta vprašanja!

jz

KRISTUS VČERAJ IN
DANES —
ZAČETEK IN
KONEC —
ALFA IN OMEGA —

NJEGOVI SO ČASI IN
VEKOVI —
NJEMU SLAVA IN
OBLAST
AMEN —

Molitev pri blagoslavljanju velikonočne sveče

Huligani

MINI-KRILA IN DOLGI LASJE

V začetku jih je bilo malo. Potem so se namnožili kot gobe po dežju. Danes dolgi lasje, kratka krilca, zvonaste blače niso več redkost. Čim bolj se drugi nanje jezijo, tem rajši vtaknejo mladi svoje telesce v kričeče barve in tem manj si želijo k brivcu.

Po mestih se včasih ti mladi ljudje spuntajo, obračajo avtomobile, razbijajo okna, vdirajo v trgovine, pretepajo starejše ljudi, napadajo policijo. Drugod se zbirajo v bande, ki po lokalnih kriče, tulijo, ploskajo v ritmu, premikajo svoje telo po nekih prazakonih sem in tja.

Za svoje početje zahtevajo svobodo. Banda je zanje zadnja možnost, da ostajajo svobodni. Kuštravost in kratkokrilost je zanje le modna muha, do katere imajo pravico.

Ta mladina je brez ciljev, pričakuje samo, kaj ji bo kdo dal, sama noče storiti nič. Išče užitek, ugodja, naslade. Starše preprosto zaničuje. Je brez načrtov, brez sanj, brez upanja.

Sicer je pa sama v sebi polna protislovij: rada bi bila kot odrasli, obenem pa zaničuje svet odraslih, je zaprta sama vase, obenem pa hrepeni po razumevanju, upira se družbi, obenem pa išče smotra svojemu življenju.

NASLONJAČ, COPATE IN TV

Od kod vse to?

Nekateri iščejo vzrok v pospešeni rasti mladostnikov. Zlasti v velikih mestih je opaziti, da se otroci in mladostniki hitreje razvijajo kot včasih. Imajo že dolge noge, dolg trup, dolg vrat, znotraj so pa še otročji. Na videz so odrasli, v resnici so otroci. Ta prepad jih vodi v to, da igrajo odrasle, znotraj se pa oklepajo neodgovornosti.

Ta pojav more biti delni vzrok huliganstva, glavni pa gotovo ni.

Slab zgled staršev naj bi nanje vplival, pravijo drugi. Odrasli priznavajo: „Mi bi radi, da bi oni ravnali, kot sami ne znamo. Toda oni imajo oči. Vidijo, da navsezadnje vsak narod in vsak posameznik uporabi silo, da uredi svoje težave. Imajo nas za hinavce, ker jim pripovedujemo staromodne legende.“

Starši niso znali pokazati otrokom smisla življenja, visokega cilja, v katerega bi sami ver-

jeli in za katerega bi si sami prizadevali. Sami so si postavili za cilj družinsko hišico, dobre odnose s šefom v službi, po službi pa naslonjač, copate in televizijo.

Mladina bi rada le še kaj drugega, kaj višjega, kaj vrednejšega. Ne ve, kaj bi tisto bilo, a ve, da uslužnost šefa in copate in naslanjač to ni.

Čeprav so upori mladine na videz brezciljni in čeprav mladina uganja vragolije, ker ji je dolgčas, ker jo veseli razgrajati ali ker se rada postavlja pred drugimi, je nekeje na dnu verjetno le ta upor proti zaničevanemu svetu odraslih.

STVARI STOJE NA GLAVI

Najgloblji vzrok je gotovo ta, da je mladina doživela razvrednotenje vrednot. Svet je postavil stvari na glavo.

Kdo more danes še verjeti, da je svoboda res možna, ko pa celi sistemi obstajajo že leta in leta in celo svoje ječe, koncentracijska taborišča in streljanje tistih, ki mislijo z lastnimi možgani, imenujejo svobodo, demokracijo.

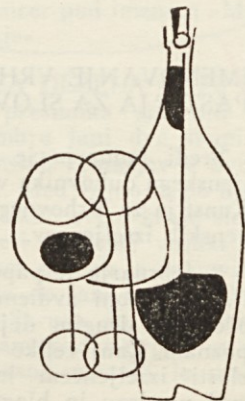
Kdo more verjeti v ljubezen do bližnjega, ko pa vidi, da je raznim na vrhu beseda narod le krinka za polnjenje lastnega žepa. „Ljudstvo je odločilo, narod se je zmotil, ljudstvo bo znalo najti pot.“ Oni na vrhu so odločili, oni so se zmotili, oni iščejo pot.

Kako naj verjameš v pravico, ko pa vsakdo ve, da je s policijsko mrežo kot s pajkovo: ujamejo se samo majhne muhe. Direktorji, ki so poneverili ljudsko premoženje, ostanejo nezakazovani.

Kdo naj verjame v poštenost, ko pa se po kioskih, v kinodvoranah in po televiziji prodaja razporoka, pocestništvo, samomor, uboj, pretep, laž in drugo kot oblika junaštva!

Vsaka mladina, tudi današnja, je iskrena v jedru, išče visokih ciljev, rada bi bila velikušna.

Starejši ji niso znali pokazati poti. Mogoče z besedami še, z življenjem pa gotovo ne.





IMENOVANJE VRHOVNEGA DUŠNEGA PASTIRJA ZA SLOVENSKE IZSELJENCE

Sredi januarja je sv. oče imenoval izseljenskega duhovnika v Angliji msgr. Ignacija Kunstlja za Vrhovnega dušnega pastirja slovenskih izseljencev.

8. februarja je papež sprejel msgr. Kunstlja v zasebni avdienci. V razgovoru je sv. oče med drugim dejal: »Vaš narod dobro poznam. Zanj veliko molim. Sporočite vsem, zlasti izseljencem in njihovim pastirjem, moj pozdrav in blagoslov.« Msgr. Kunstelj

je bil nato sprejet tudi pri kardinalu Confalonieriju, prefektu konzistorialne kongregacije, pod katero spadajo izseljenski dušni pastirji.

Odkar je v Združenih državah umrl škof dr. Gregorij Rožman, je bilo čutiti močno potrebo po vrhovnem dušnem pastirju za slovenske izseljence. Dvakrat so bile vložene pri papeških uradih zadevne prošnje, leta 1960 in leta 1965. Hvala Bogu, sedaj je vprašanje rešeno. Za slovenske izseljence se s tem imenovanjem začinja nova doba. Spet bomo vsi emigranti, razkropljeni po svetu, med

seboj vsaj na cerkveno-ver-
skem področju povezani v
eno samo družino. Skupno
bomo v tem krogu reševali
težave, med seboj si poma-
gali h krepki rasti v krščan-
stvu, skupno se zanimali za
naše brate doma.

Izseljenci smo imenova-
nja zelo veseli. Spet je na-
ša emigrantska verska obči-
na dobila vrhovnega pred-
stojnika. Zavedamo se, kaj
to pomeni za vse nas. Vemo
pa tudi, da ne bo manjkalo
težav, saj je predstojniška
služba še v rednih razmerah
težka, kako naj bi ne bila
v tako izrednih, kot jo bo
izvrševal on.

Novemu Vrhovnemu duš-
nemu pastirju želimo mno-
go božjega blagoslova, da
bi mogel čim več storiti za
vse slovenske izseljence.

KANADA — Ko so pevci v
Toronto začeli spet s svoji-
mi vajami, jim je v »Kan-
adski domovini« napisal
Otmar Mauser vzpodbudni
članek. »Kljub nerožnatim
razmeram se mi zdi, da je
ravno slovenska pesem ti-
sta živa vez, ki nas druži.
Večkrat sem imel priliko to
opaziti. Tako v Avstriji,
pozneje v Angliji, sedaj v
Kanadi in v Clevelandu.
Vselej stopijo skupaj ljud-
je, ki radi pojo, pa bili to
znanci ali ne in z vseh ve-
trov Slovenije. Pesem jim je
nekaj skupnega. Pesem je
naš jezik. Zato naj med na-
mi uživa vso pohvalo in v
vzpodbudo volja in ljube-
zen do slovenske pesmi!«

Č. g. Zrnc je za božič obi-
skal in pomislonaril med
rojaki na jugu Ontaria v
mestu London in jim po
službi božji pokazal tudi
barvaste skioptične slike o
Sloveniji. Iz Londona je od-
šel v Windsor. Tam je pri-
sostvoval tudi slovenskemu
pouku, ki ga vodi rojak
Lojze Žagar.

USA — 22. januarja je v
Clevelandu (Ohio) predaval

Slovencem dr. Miha Krek
»O silnicah slovenske na-
rodne politike«.

V New Yorku že 10 let de-
luje ustanova »Studia Slo-
venica«. (Nam bolj razum-
ljivo bi rekli: Središče, kjer
se študirajo slovenski pro-
blemi ter se izdajajo knjige
o njih, tiskane v angleškem
jeziku). Do sedaj je to štu-
dijsko središče izdalo že šest
knjig:

Slovenia in European Af-
fairs (Janez Arnež); The

Njegova delavnost se more
primerjati le še z delavnost-
jo p. Ambrožiča, ki deluje
danes v Avstraliji.

Orkester »Veseli Slovenci«
v Clevelandu je začel nasto-
pati tudi na radiu in televi-
ziji.

V Euclidu so na odru Slov.
društvenega doma priredili
zabavno enodejanko »Mož-
gospodinja«, nakar je bila
prijetna domača zabava.

Slovinci po svetu

conversion of the Slovenes
and the German-Slav Eth-
nic Boundary in the Eastern
Alps (Dr. A. Kuhar; delo je
pošlo); The Slovenes of Car-
inthia (Th. M. Barker);
The Slovene Medieval His-
tory (Dr. A. Kuhar); The
structure of the Slovenian
Economy (Toussaint Hoče-
var); Slovenci v New Yorku
(Janez Arnež).

Župnija sv. Križa v Bridge-
portu v Združenih državah
je 20. januarja nenadoma
izgubila svojega vnetega
dušnega pastirja, dr. Andre-
ja Farkaša. Na nekem veli-
kem cestnem križišču se je z
avtomobilom zaletel v drug
avtomobil. On in vsi v dru-
gem avtomobilu so bili na
mestu mrtvi. Rajni župnik
je bil doma pri Sv. Križu na
Murskem polju in je dolgo
deloval v salezijanski druž-
bi po raznih krajih. Leta
1945 je odšel kot begunec v
tujino in našel za 15 let v
slovenski župniji v Združe-
nih državah lepo polje za
svoje praktične dušnopastir-
ske sposobnosti. O njegovi
skrbni za begunce so pisali
tudi časopisi drugovercev.

ARGENTINA — Slovenci
v Argentini imajo svoj sred-
nješolski zavod. Morajo ga
seveda sami vzdrževati z
dobrovoljnimi prispevki.
Med različnimi dobrotniki v
preteklem letu je bil tudi
avstralski Slovenec, ki je v
spomin na rajnega prof. dr.
Ahčina daroval zavodu 200
dolarjev.

Tudi letos se je odpravila
slovensko-argentinska od-
prava na Kontinentalni led.
Slovensko planinsko dru-
štvo v Argentini je v stalni
radijski zvezi z raziskovavci
nepoznanih ledenih krajev.

V Buenos Airesu je izšla
nova knjiga: pesmi Fr. Sod-
je in sicer pod imenom »Med-
ditacije«.

SVETA DEŽELA — Po 28
letih prestanka sta bili v
septembru lani dve skupini
slovenskih romarjev v Sveti
deželi. Med vojno in po njej
so obiskali svete kraje sicer
nekateri Slovenci vojaki in
begunci, ampak iz domovine
ni bilo do lani nobene skup-
pine. Seveda je bil njihov
program zelo natrpan in so
se povsod ustavili le malo
časa.

odgovarjamo

NAŠA LUČ IN POLITIKA

Rad prebiram Našo luč. Vsako številko preberem od začetka do konca. Edino, kar mi v njej ni všeč, je, da je premalo politična. Zakaj nam ne postržete s sprotnimi podatki o političnem življenju doma? Zakaj ne zavzamete odločnega protikomunističnega stališča? Včasih imam vtis, da se bojite povedati resnico. — Bi mi lahko razložili vaše stališče do političnih vprašanj? — I. Č., Francija.

Naša luč je po volji uredniškega konzorcija katoliški list. To pomeni, da na življenje in dogajanje v svetu in domovini gleda s stališča katoliškega svetovnega nazora. Ni izključno verski list, ki bi objavljala samo članke iz verskega življenja, temveč stalno priobčuje tudi sestavke iz narodnega, prosvetnega in kulturnega življenja.

Naša luč ne more in ne sme biti politični list, ker ga izdajajo duhovniki in Cerkev nima pravice, da bi direktno zavzemala stališča v političnih vprašanjih. Ker pa je katoliški list, je s svojim pisanjem in širjenjem idej v službi Cerkev, njenih nalog in dolžnosti.

Koncil je naloge in pravice Cerkev na tem področju (na kratko nakazano) takole označil:

a) Cerkev ima pravico, da zares svobodno oznanja vero, uči svoj nauk o družbi, neovirano vrši svojo nalogo med ljudmi ter izreka pravno sodbo, in to tudi glede zadeve s političnega področja, kadar to zahtevajo osnovne pravice človeka ali zveličanje duš.

b) Cerkev spoštuje in pospešuje politično svobodo in odgovornost državljanov, in sicer s tem, da uči evangelijsko resnico in da s svojim naukom razsvetljuje vsa področja človeške dejavnosti, torej tudi politično.

Naša luč se je vedno skušala držati teh načel.

Zato ne more objavljati političnih člankov, pač pa sme in mora pisati n. pr. o tem, ali je v domovini res popolna svoboda vere, ali Cerkev res lahko neovirano vrši svojo nalogo, ali sme oznanjati svoj socialni nauk in podobno. Prav tako je pravica Naše luči, da iz-

reka pravno sodbo tudi o zadevah s političnega področja, n. pr. da ugotavlja, ali so v političnih ureditvah doma in po svetu spoštovane osnovne pravice človeka.

Politično svobodo in odgovornost pa skuša Naša luč pospeševati poleg širjenja cerkvenega nauka v svojih verskih člankih tudi z objavami izrezkov iz slovenskega tiska doma in po svetu. Jasno je, da se Naša luč nikdar ne more istovetiti z vsemi mnenji, ki jih prinašajo ti izrezki. Naša luč boče le, da bi rojaki začeli o nakazanih mnenjih svobodno misliti in si ustvarjati lastno sodbo na podlagi katoliškega pravnega in socialnega nauka.

ODGOVORNOST BORISA KRAIGHERJA

Slovenski komunist Boris Kraigher, ki se je pred kratkim smrtno ponesrečil, bo imel po mojem mnenju težak odgovor pri Bogu. V ljubljanskem radiu sem slišal, da je bil že med vojno vodilni človek pri partizanih. Pri nas doma so ljudje govorili, da je Boris Kraigher tudi eden glavnih krivcev za pokol slovenske narodne vojske meseca junija 1945. Deset tisoč mladih fantov in mož je bilo tedaj pobitih v okolici Teharj pri Celju, v okolici škofje Loke in v kočevskih gozdovih. O tem sem tudi bral knjigo Vetrinjska tragedija in knjigo Odprti grobovi. Mislite, da človek, ki je ukazoval take zločine, ne bo imel težkega odgovora pred Bogom? — Š. G., Nemčija.

Boris Kraigher je bil od 1945 do 1946 sekretar CK KP za Julijsko Krajino. Leta 1946 je prišel v Ljubljano kot minister za notranje zadeve. Zato zgolj pravno ni mogel biti odgovoren za zločinski pokol tisoč in tisoč slovenskih fantov in mož v poletnih mesecih leta 1945. Zavestno smo napisali „zločinski pokol“, ker so bili moške in fantje pobiti kot vojni ujetniki po že končani vojni, množično, brez ugotavljanja osebne krivde in po mučenju.

Pokojni Boris Kraigher je bil z Borisom Kidričem in Edvardom Kardeljem eden glavnih slovenskih komunističnih revolucionarjev. Zato si je težko misliti, da ne bi bil dejansko aktivno soodgovoren za zločinski pokol. Vendar bo šele zgodovina nepristransko ugotovila, koliko je bil osebno kriv.

Kraigher je nekaj let po vojni v razgovoru s svojim bivšim sošolcem v tujini omenil, da je bil pokol „velika neumnost“. Pametneje bi bilo, če bi ujeete uporabili za delovno silo. — Zločin je seveda veliko več kot samo neumnost, pa naj bo še tako velika. Morda pa se je že oglašala vest in je bilo priznanje začetek kesanja, čeprav še tako nepopolnega?

Bogu sta njegova odgovornost in osebna krivda za pokol znani že sedaj. V svoji pravičnosti ga je sodil po njegovih delih, v svoji usmiljenosti pa — po kesianju, če ga je imel.

V Naši luči 1967, št. 1, sem bral odlomke iz raznih slovenskih časopisov, ki izhajajo izven Slovenije. Ali je možno te časopise naročiti? Mene bi zelo zanimali. Svobodna Slovenija je lepo zapisala. — R. S., Nemčija.

Slovenskih revij in časopisov zunaj Slovenije je danes precej. Naj vam navedem nekaj takih, ki bi prihajali v poštev za informacije, ki si jih želite: tedensko Naš tednik v Celovcu, Katoliški glas v Gorici, Svobodna Slovenija v Buenos Airesu (Argentina); štirinajstdnevno Glas Slovenske kulturne akcije v Buenos Airesu; mesečno Mladika v Trstu, Klic Triglava v Londonu, Božja beseda v Torontu; (Kanada), Ave Marija v Lemontu (USA), Duhovno življenje v Buenos Airesu, Misli v Sydneyu (Avstralija), Družina in dom v Celovcu. Če bi hoteli kak točen naslov, ga vam sporočimo.

VERSKA SVOBODA V JUGOSLAVIJI

V Jugoslaviji se je v dvajsetih letih po koncu vojске le marsikaj spremenilo. Kako je glede verske svobode: je ali je še ni? Kaj pravite — S. S. Avstrija.

Naj vam v odgovor navedemo nekaj glavnih misli zagrebškega kardinala Šeperja iz razgovora z uredniki Glasa koncila, objavljenih v Družini, (Ljubljana, 1. februarja 1967, str. 25 in 36):

V smislu naukov 2. vat. koncila želi Cerkev tudi pri nas služiti. Njeno poslanstvo je duhovno, toda sadovi se morejo pokazati na vseh področjih človeškega in družbenega življenja. Cerkev želi od svoje strani čim več doprinesti k rasti svobode in vedno boljših odnosov med vsemi državljani naše države.

Katoliška skupnost se noče umikati svojim obvezam, potrebuje pa za to večji prostor svobode.

Ko govorim o „prostoru svobode“, mislim predvsem na bogoslužne prostore, cerkve in kapele. Po 2. svetovni vojni je bilo v mnogih naših krajih sezidanih zelo malo bogoslužnih prostorov, čeprav je prebivalstvo številčno močno poraslo. Preseljevanje prebivalstva je ustvarilo nova mala mesta. Cerkvi pa ni bilo mogoče sezidati primernih bogoslužnih prostorov... Zadnji čas so se začele razmere v tem pogledu izboljševati.

Ako želimo služiti vsem, je potrebno, da moramo svojo misel sporočiti javnosti. Naš tisk se je, hvala Bogu, zadnja leta lepo razvil, toda še vedno čutimo potrebo po rasti tako po obsegu kakor kakovosti. Želimo le, da bi se enakopravno slišal tudi naš glas, kakor zasluži, da mu prislubne javnost. Ne želimo prednosti za naš tisk, temveč enakopravnost z dru-

gim tiskom glede možnosti tiskanja in razširjanja.

Pričakujemo, da nam bo sčasoma dana možnost, da se bo naš glas slišal tudi preko drugih sredstev za obveščanje, n. pr. preko radia. Med prvimi stvarmi, ki bi se nam dosti lahko omogočile, bi bilo to, da bi javnost obveščali o idejnih smereh 2. vat. koncila v javnih dvoranah. Sedaj to delamo v cerkvah. Toda te niso dovolj primeren prostor za razgovor in razpravo.

Da omenim samo še eno stvar. V smislu 2. vat. koncila moramo župnije in škofije vedno bolj organizirati, da bodo ne samo liturgična občestva, temveč tudi skupnosti ljubezni in dobrodelnosti. Dobrodelna ljubezen do brata spada v osnovo krščanstva.

Upamo, da se bodo tudi na drugih področjih stvari ugodneje razvijale, n. pr. vprašanje vzgoje in šolstva. Večji prostor svobode je potreben vsem članom katoliške skupnosti, ne samo duhovnikom. Mislim na vse osebe, ki so zaposlene v prosveti. Še vedno je v mnogih primerih dejansko stanje tako, da morajo ljudje na tem področju prikrivati svoje versko prepričanje in prakso ali se boje posledic, če bodo nastopili kot verniki. Ne gre samo za učiteljsko osebje, temveč tudi za učence. Upravičeno pričakujemo, da se bodo pristojni organi resno zavzeli za to, da bi se primeri, ko preprečujejo otrokom in mladini obisk verouka, več ne ponovili... To je problem tudi na drugih sektorjih družbenega življenja, ne samo prosvete. Mi želimo, da vsak vernik dejansko dobi enakopravno možnost, da razvije svoje sposobnosti. To ni toliko vprašanje zakonodaje kolikor konkretnega stanja in prakse na terenu.

Katoliška Cerkev je v beograjskem protokolu sprejela obstoječo zakonodajo Jugoslavije kot izhodiščno točko. To vsekakor podstavlja možnost razvoja zakonodaje v verskih vprašanjih, da bi ta ne zaostala za razvojem stvarnosti in ne pomenila anahronizem.

V ČEM JE SODOBNOST?

Ali sem res tako „zadaj“! Ali res nisem več sodoben? — P. K.

Ali ste sprejemljivi za vse, kar je različnega od vas? V nevarnosti smo, da imamo kar izdelane misli, vnaprej zgrajene sodbe. Svet se razvija, mi pa včasih ostajamo na nespremenjenih stališčih. Kako sprejemamo ljudi, ki so različnega značaja, druge vzgoje, drugega družbenega okolja, druge rase? Ali jih sodimo? Se razgovarjamo z njimi? Ali se nam zde simpatični, tako da pri njih takoj opazimo dobro stran? Kako ocenjujemo vse, kar je novega in modernega v arhitekturi, glasbi, petju, pri maši? Ali vse to le težko prenašamo ali pa soglašamo in smo srečni?

POJASNILO

Z izrezki iz slovenskih revij in časopisov, ki izhajajo doma in po svetu, skušamo zasledovati dogajanje v Sloveniji, ne da bi hoteli odgovarjati za mnenja člankarjev. Bravci naj si iz dane snovi sami ustvarijo podobo o življenju doma.

Mladika

OPROŠČENI ZAROTNIKI

V zvezi s pobijanjem korupcije je vzbudila negativen vtis novica, ki je bila objavljena 9. decembra o oprostitvi Rankovičeve skupine. Iz poročila preiskovalne komisije in zveznega izvršnega sveta je razvidno, da je ta skupina kovala zaroto za prihod na oblast, razvijala je protiustavno dejavnost in zlorabljala funkcije ter je zagrešila kazniva dejanja proti ljudstvu in državi. Širila je velikodržavna in šovinistična načela, kršila je osnovne pravice državljanov in na Kosmetu so bili celo objavljeni umori. Ranković, Stefanović, Luki, Savić in ostali so skušali diskreditirati delavsko samoupravljanje ter so sabotirali gospodarsko reformo.

Za vse to oprostitev, medtem ko Djilas — ki je v bistvu kritiziral korupcijo — sedi v zaporu, čeprav ima partizanske zasluge kot Rankovičeva skupina. Ali naj izvedejo gospodarsko reformo direktorji, ki imajo zgolj osnovnošolsko izobrazbo ter so bili postavljeni na vodilna mesta pod zaščito nekaterih ne vrednih voditeljev UDBE? (Trst 1966, str. 191).

FEDERENSKA
TRIBUNA

Ljubljana, 11. avgusta 1962 - Leto XXI, Štev. 41 - DECENSKA UDELEŽBA

NEKAJ NI V REDU!

Mislim, da nacionalni problem ni med zadnjimi. Po mojem mnenju mladina čuti, da sta Slovenec — slovenski jezik ponekod močno zapostavljena. Bojim se, da bo naša federacija postala v neki meri podobna SHS. Morda je to pretirano, vendar ta problem tlači veliko

število mladih ljudi. Čedalje bolj prihaja do izraza misel o tem, kakšna bo naša bodočnost. V naši državi je toliko deformacij in anomalij, da s strahom gledamo na prihodnje leto in še dalj (vse to več kot dvajset let po osvoboditvi). Moje geslo je svobodna mladina v svobodni državi...

Neskončno me „živcira“ brezkončno govorenje in medlo ukrepanje v naši politiki.

Vznemirjajo me razmere v jugoslovanski politiki. Tu mislim na notranjo politiko. Vsakdo, ki je sposoben vsaj malo razmisliti, ugotovi, da s to stvarjo nekaj ni v redu. Ljudje so zelo zaskrbljeni in prepričan sem, da je njihova zaskrbljenost popolnoma upravičena. Mislim, da bo nezadovoljstvo ljudi sčasoma privedlo do takega stanja, da bodo vodilni ljudje prisiljeni nekaj storiti. Naj stopijo med navadno ljudstvo in pogledajo, kaj v življenju lahko stori delavec z družino, če ima le 70.000 din plače. (Ljubljana 31. decembra 1966, str. 7).

Katoliški GLAS

PAHOR OČITA KARDELJU

Med drugimi zanimivimi prispevki zadnje, to je tretje številke Zaliva bravec naleti tudi na „Glose 65“ pisatelja Borisa Pahorja... Pisatelj Pahorju gotovo ni mogoče očitati simpatij do krščanstva... zato je tembolj zanimiva vrsta trditev, ki jih v svojem članku postavlja. Med drugim pisatelj Pahor očita Edvardu Kardelju:

1. da si slovenski kmetje, „brez katerih ne bi bilo ne partizanstva ne revolucije“, niso mogli pričakovati od novega režima tako obupne agrarne politike;
2. da je povojni režim načrtno vlekel ljudi s kmetov v mesto, zdaj pa, sredi gospodarske zmede, jih pušča, da gredo kot strokovnjaki služiti prav tistim Nemcem, ki so med vojno pobijali njihove starše;
3. da je povojni režim pahnil slovenskega človeka v globoko depresijo, zaradi katere ima samo en izgovor — „Premalo nas je“ —, medtem ko med partizansko borbo tega občutja majhnosti pri slovenskem človeku ni bilo;
4. da je povojni režim onemogočil vsak duhovni pluralizem in „opljuval“ Edvarda Koc

beka, človeka, „ki prekaša vse politike okrog njega“;

5. da si slovenski komunizem ni znal izoblikovati iz svojih vrst predstavnikov, ki bi lahko z jasnim konceptom in samozavestno branil slovenske narodne koristi;

6. da je slovenska narodna politika po vojni zašla v slepo ulico in da pelje v „ilirizem“;

7. da je šla vzgoja režima za tem, da čimbolj obsede ljudi z idejo „standarda“, kar je danes pripeljalo v brezglavo blistanje za materialnimi dobrinami;

8. da je sicer on, Boris Pahor, pristaš „laične države“, da pa, če bi imel izbirati, bi rekel: pa naj rešuje slovenski narod krščanstvo, raje, kot da ga ne rešuje nihče. (Gorica, 12. januarja 1967, št. 2, str. 3).

PRILAGODEN
NOVOSTI

KLIC TRIGLAVA

LONDON, 3. SEPTEMBER, 1966

LETO XIX. ŠTEV. III.

KAKO JE SLOVENSKA VLADA VSTALA

Miklavž je Sloveniji prinesel sijajno senzacijo. Prvič v zgodovini socialističnih dežel je odstopila vlada, ker skupščina ni izglasovala predlaganega zakona. Demokratično šaloigro so zaigrali v Ljubljani... Prvi odmev je bil neverjetno začudenje, kot da bi se bil obesil pes iz ljudskega reka. Drugi odmev je bil gajeno občudovanje demokracije v Sloveniji... Potem se je zavrtelo običajno kolesje. V treh tednih so poslanci, spokorjeni, glasovali za isti predlog, katerega so prej zavrgli. Pri zakulisnem prepričevanju, ki je bilo izredno učinkovito, odstop vlade ni bil nujno potreben, temveč je lepa igralska poteza. Po treh tednih je Smole spet tam, kjer je bil, a Sloveniji je prinesel ugled najbolj demokratične socialistične dežele na svetu...

Vsi priznavajo, da socialno zavarovanje šepa predvsem zaradi pretiranih pokojnin premladim osebam, ki so še sposobne za delo, a ki so se upokojile, ker jim herojska vojna leta dajejo pravico na izdatno pokojnino, tako da pri štiridesetih letih žive kot zajedavci na račun družbe. V zdravstvu, kateremu so odrgali dohodke, pa je tako, da v bolnišnicah ležita po dva bolnika v eni postelji ali pa leže bolniki po hodnikih na nosilih. Vlada je zasvirala tudi velikopotezni načrt o plinu iz Velenja, ki bi ga črpali po vsej Sloveniji. Načrt je stal lepe denarce, preden so ga opustili. Na bivšem

nunskem vrtu sredi Ljubljane stoje nadaljnji spomeniki vladni potrazi — nedokončane stavbe za vladne urade. In tako dalje. Razlogov, da bi pognali Smoleta, je več kot preveč. Kljub temu ga niso pognali, ampak je prilezel nazaj. Vzrok za to je v pomanjkanju prav tiste demokracije, katero naj bi bil odstop dokazal... Če bi v Sloveniji imeli demokracijo, bi imeli tudi sposobne ljudi, ki bi si upali javno vstati in reči: Če Smole noče voditi vlade, jo bomo pa mi; spodrezali bomo pokojnine zajedalskim herojem, pa bo dovolj denarja za zdravstvo. Če bi v Sloveniji imeli demokracijo, bi imeli tudi odgovorno opozicijo, ki bi bila pripravljena prevzeti vlado, kadar bi se sedanja vlada naveličala... In ker v Sloveniji nimajo demokracije, smo zapisali, da so v Ljubljani odigrali šaloigro. Res je, da je taka igra boljša kot dolgočasne komunistične pridige, kot jih poslušajo v drugih socialističnih deželah. Je napredek, toda še ni demokracija. Je korak naprej, a do demokracije je še dolga pot. (London, 9. januarja 1967, str. 3—4).

**Nlaš
tednik**

LETO 1966 IN SLOVENCI

Za letošnji božič je dopisnik „Novega lista“ postavil pisatelju Rebuli nekaj vprašanj, na katera je dal zanimive odgovore...

Katera slovenska knjiga letošnjega leta vas je najbolj pritegnila? — „Nevidna fronta“ polkovnika Vladimira Vauhnika.

Kateri slovenski časopis ste letos najraje brali? — Ljubljanski verski list „Družino“.

Ako bi obstajala slovenska narodna nagrada in bi vas vprašali, komu naj jo podelijo, kaj bi rekli? — Rekel bi, da naj jo dajo patru Ivanu Tomažiču, ki je postavil akademski dom „Korotan“ na Dunaju.

Kateri Slovenec se je po vašem mnenju znebil največje bedarije v teku minulega leta? — Josip Vidmar, ko je zapisal, da je krščanstvo samo za „preproste pameti.“

Katere slovenske pisatelje trenutno berete? — Najraje se sučem med „patriarhi“. Prej je bil na vrsti Finžgar. Zdaj jemljem v roke pisatelja Meška: „Vojni spomini“.

Ali je tudi Meško po vaše „patriarh“? — Da. Takrat ko popisuje svoja doživetja. (Celovec, 12. jan. 1967, števe. 2, str. 6)

Mlad mornariški oficir prosi za sprejem pri obrambnem ministru.

„Prosim, da me premestite v glavni štab,“ reče oficir ministru.

„Kaj, ste znoreli?“ se začudi minister.

„Kako? Ali je to potrebno za premestitev v štab?“

Vratar v hotelu: „Radi bi torej govorili z grafologom Abdulahom Brahmaputro?“

„Da. Recite mu, da je prišla njegova sestra z Iga.“

Zdravnik je pacientu predpisal strogo dieto. Pacient je to povedal svojemu prijatelju.

„In se je boš držal?“ ga ta vpraša.

„To bi bil neumen, da bi umrl za lakoto zato, da bi potem nekaj let več živel.“

„Kako si zadovoljen s kavo, ki ti jo gospodinja kuha?“

„Še kar. Mleko dam mački, sladkor psu, kar ostane, imam pa za britje.“

Sodnik obtožencu: „Kako to, da ste ukradli denar, draguljev pa ne?“

Obtoženec: „Kaj boste tudi vi s tem začeli? Saj sem jih že od žene na ta račun dosti slišal.“

Ribič Robert Reis je imel navado, vsako večjo ribo pripraviti in obesiti na steno. Na steni so visele trofeje, pod njimi je pa pisalo: „Ščuka — ujeta v Bodenskem jezeru, ujel Robert Reis. — Som, ujet v Donavi, ujel Robert Reis.“

Žena je obesila na steno sliko svojega moža in pod njo zapisala: „Robert Reis — ujet v Moosburgu, ujela Alice Reis.“

„Ali veš, kdaj je teran najboljši?“

„Kadar so bori zeleni.“

„Kdaj so pa bori zeleni?“

„Vedno.“



Mož je v spanju vzdihoval: „Sonja, Sonja!“

Žena ga je slišala. Zjutraj ga je vprašala, kdo je ta Sonja. Mož ji je pojasnil, da je to kobila, na katero je včeraj pri dirkah stavil.

Ko se je zvečer mož vrnil domov in vprašal ženo, če je bilo čez dan kaj novega, mu je ta odgovorila: „Nič posebnega, le tista kobila je dvakrat po telefonu klicala.“

Za dobro voljo

Kupec trgovcu: „Ali bi mi hoteli svetovati, kaj naj kupim nekomu, ki ima že vse?“

Slikar kritiku: „Kaj mislite o tej moji sliki?“

Kritik: „Mogla bi biti slabša.“

Slikar: „To je žalitev. Zahtevam, da jo prekličete.“

Kritik: „Ne mogla bi biti slabša.“

V jetnišnico pride nov gost. Pet let je dobil. Eden od sotrpinov se zanima: „Kaj, se ne bojiš, da ti bo žena medtem zapravila premoženje?“

„Ne,“ odgovori mirno prišlek, „najprej zato ne, ker je prepoštena, da bi kaj takega storila, drugič pa zato ne, ker je tudi ona dobila pet let.“

„Poročena ali samska?“ vpraša sodnik pričo. Ta zavzdihne.

„Samska,“ narekuje sodnik zapisnikarju.

„Poročen ali samski?“ vpraša možko pričo. Ta zavzdihne.

„Poročen,“ narekuje sodnik zapisnikarju.

V hotelu. Gost priteče k vratarju: „Pomagajte, pomagajte!“

„Kaj pa je, za božjo voljo?“

„Žena hoče skočiti skozi okno, pa ga ne morem odpreti!“

Gospa dekletu, ki želi stopiti pri njej v službo: „Ne bo nič. Gospa, pri kateri ste bili prej, mi je povedala, da imate navado, pri vratih prisluškovati.“

„Ko pa je bilo slišati tako zanimive stvari!“
„Res? Vstopite no in pripovedujte!“

Lenuh obišče prijatelja in je pri njem več dni. Gostitelj se ga hoče na lep način odkrižati, pa mu reče: „Zdi se mi, da bi vas vaši domači že radi videli.“

„Saj res,“ odvrne ta, „jim bom pisal, naj me obiščejo.“

Jud je umrl in se prerekal pred nebeškimi vrati, da bi smel v nebesa.

„Nemogoče,“ je odkimaval nebeški vratar, „vse življenje si goljufal, nazadnje naj bi pa v nebesa prišel.“

„Nekoč sem dal beraču en dinar. V svetem pismu pa stoji, da pride v nebesa že tisti, ki je dal drugemu kozarec vode. Potemtakem me moraš spustiti noter.“

Nista se mogla zediniti. Pa je prišel tam mimo nebeški Gospodar in Peter mu je razložil primer. „Kaj naj naredim?“ je vprašal na koncu.

„Vrni mu dinar in naj odide odtod,“ se je glasil odgovor.

Jud Izmael je imel krožnik več dni starega fižola, ki je že začel plesniti. Nič mu ni bilo zanj, spet pa se mu je zdelo škoda vreči ga v smeti. Pa si je natočil kozarec vina in si dopovedoval: „Izmael, pojej fižol! Potem boš dobil ta kozarec vina.“

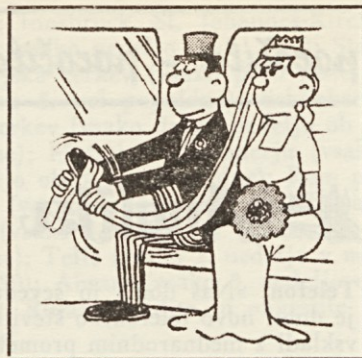
Le s težavo je pospravil fižol. Od časa do časa si je prigovarjal in opazoval kozarec z vinom. Ko je le pospravil s krožnika vse, je vzel v roko kozarec, vino zлил nazaj v steklenico in si rekel: „Pa sem te napet najstil, Izmael!“

Gospa razlaga novi služkinji hišne navade: „Zajtrkujemo najkasneje ob pol devetih. Jemo zemlje z maslom in marmelado.“

„Aha,“ je rekla služkinja, „prav. Le to pripomnim: kar začnite jesti, če bi kdaj še ne vstala.“

Zvečer je norec prižgal žepno svetilko in rekel sotrpinu: „Splezaj po žarku!“

„Misliš, da sem neumen,“ mu je ta odvrnil. „Ko bom na sredi, boš ugasil, pa bom padel na tla.“



Stari Jud je umiral. Vsa družina je stala okrog njegove postelje.

„Ali je Rebeka tu?“ je mrmral bolnik.

„Tu sem, Jakob,“ se je oglasila žena.

„In Izak?“

„Tudi.“

„In Ezdra, Benjamin, Juda, Job, Rut?“

„Tudi, tudi, vsi smo tukaj.“

„Kdo je pa potem v trgovini?“ je zarenčal umirajoči.

Malega Jaka so vprašali, če je zadovoljen, ker je dobil sestrico. Pove, da še kar, a bi mu bil bolj všeč brat.

„Pa prosi mamo, naj jo zamenja,“ mu svetujejo.

„Ne verjamem, da bi jo hoteli zamenjati, ker jo že en teden rabimo.“

Zdravnik pacientu: „V zadnjih časih je medicina silno napredovala. Še pred nekaj leti so težave, ki jih imate vi, pripisovali slabim zobem, danes pa z gotovostjo vemo, da je vzrok teh težav popolnoma neznan.“

V norišnici. Neki bolnik je imel navado, da se je mirno sprehajal po vrtu, zdirjal je le, kadar je prišel mimo kokošnjaka. Potem je spet mirno hodil po vrtu.

To njegovo čudno ravnanje je opazil upravnik umobolnice. Poklical ga je in vprašal, zakaj vedno teče mimo kokošnjaka.

„Zato, ker sem kuruza,“ mu je pojasnil bolnik.

Upravnik ga je prepričeval in prepričeval, da je človek, oseba, in ne kuruza. Nazadnje ga je o tem le prepričal.

Naslednji dan ga je spet ves začuden opazil teči mimo kokošnjaka. Spet ga je poklical in vprašal: „Kaj si ti?“

„Oseba, človek,“ je ta mirno odgovoril.

„Zakaj pa potem tečeš mimo kokošnjaka?“

„Kako pa kokoši vedo, da nisem kuruza?“

Anglija

Telefon. »Naš dom« in seveda tudi župnik je dobil novo telefonsko številko, da se tako vskladi z mednarodnim prometom. Sedaj je: **01-735-6655.**

Ako pa imate še stari telefon, kjer so še črke, ne skrbite, saj boste prav tako dobro zadeli. »01« pomeni London, »735« je tukajšnja centrala, na črkah je REL(iance). Zato bo kar oboje prav.

Ob visokem imenovanju. V zadnji številki »Naše luči« ste videli srečanje msgr. Kunstlja z našim Miklavžem. Darila je bil gospod zelo vesel, verjetno bolj kot imenovanja, ki ga je dobrih šest tednov kasneje doletelo. Nas je pa to imenovanje vseeno zelo vzradostilo, saj je izbira med tolikimi padla prav na našega izseljenskega duhovnika. Želimo mu pri novem delu obilo božjega blagoslova, posebno pomoči Sv. Duha in pomoči ter sodelovanja vseh slovenskih duhovnikov po svetu.

Belgija

LIEGE-LIMBURG

V Cheratte-u je g. Alojz Roth 28. 5. 1966 sklenil zakonsko zvezo z gdč. Monique Stephany. V Eisdenu je g. Silvester Bogovič popeljal pred oltar svojo nevesto gdč. Marijo Sintič. Obema mladima paroma toplo čestitamo in želimo vso srečo.

V družini g. Jožefa in ge. Anke Dolenc se je 14. sept. 1966 rodil drugi sin. Dali so mu ime Alfonz. V družini g. Stanka Kravanja so tudi dobili prirastek. Rodil se je sin Pavel Michel. Pri Žvarovih v Eisdenu pa je veselje še večje. Vsi trije sinovi so v tem času imeli vesel dogodek v družini: g. Karel je dobil hčerko Ivanka, g. Franc sina Pavla Martina in g. Pavel sina Dominika. Vsem omenjenim mladim zakoncem toplo čestitamo k družinski sreči.

Naši bolniki: G. Martin Mežnar iz Opglabeka je dobro prestal operacijo v križu. V bolnišnici je bil več mesecev, sedaj pa se zdravi na domu. V Lanakenu je zaradi rudarske bolezni g. Alojz Pejovnik. V bolnišnici v Maaseiku sta ga. Terezija Es in ga.

Leopoldina Ledinek, obe iz Eisdenu. Ga. Ivanka Vidic se je podvrgla težki operaciji v Genku.

Z veseljem sporočamo, da ga. Slavka Roex-Brečko iz Bruslja, botrica »Slomškove« zastave v Eisdenu, ki je tudi imela zelo težko operacijo, že spet pridno gospodinji na svojem domu. V težkih dneh ji je bil v veliko pomoč naš rojak g. dr. Anton Volčanšek. Za njegovo požrtvovalnost se toplo zahvaljujejo tudi člani in članice slov. društva »Slomšek«.

Na občnem zboru slov. društva »Slomšek« je bil za tekoče poslovno dobo izvoljen sledeči odbor: g. Vili Rogelj, predsednik; g. Stanko Revinšek, podpredsednik; g. Berto Virant, tajnik; g. Milan Globokar, drugi tajnik; g. Jože Mrakič, blagajnik; g. Ivan Lipovšek, drugi blagajnik; preglednici sta ga. Jožefa Globevnik in ga. Marta Rogelj; zastavonoše so: g. Vilko Lipovšek, g. Jože Mrakič in g. Heini Virant. — Novemu odboru toplo čestitamo in želimo obilo uspeha!

Red velikonočnih slovesnosti bo kot pretekla leta. Pazite na oznanila pri službi božji!

Naši pokojni: Po dolgem trpljenju je v Lanakenu umrl g. Mihael Pucelj, upokojeni rudar. Lepo število rojakov ga je spremljalo na zadnji poti. Pokojnikovi soprogi izrekamo krščansko sožalje.

CHARLEROI-MONS-BRUSELJ

V družini g. Janka Gaber in ge. Lize Lah iz Roselies (Hainaut) so v nedeljo, 5. februarja, imeli lepo slavje: slovenski duhovnik je v ondodni župnijski cerkvi krstil osmega otroka te družine. Malemu je ime Klavdij (Claude). Botrovala sta g. Jože in ga. Rozika Bizjak iz Mont-sur-Marchienne. Mali Klavdij se je rodil 13. dec. 1966 v Charleroi. Dobri in zavedni slovenski družini iskreno čestitamo. Sporočamo tudi izredno novico: letos bomo imeli Slovenci v Belgiji — slovenskega novomašnika. Bog je poklical v svojo službo sina pokojnega slovenskega rudarja Emila Hriberška, ki bo v nedeljo, 19. marca, t. l. posvečen v duhovnika. Ko to pišemo, še ni znano, kje bo mašniško posvečenje, ali v Châtelineau ali v Chatêlet. V prilogi »Med nami« št. 28 bo objavljeno točno, kje bo in ob kateri uri. Nova maša bo v Eisdenu v Limburgu, kjer se je naš novomašnik rodil in je staro središče Slovencev v Belgiji. Kdaj bo to naše izredno slavje, bo pravočasno objavljeno. Že sedaj se vsi veselimo nove ma-

še in kličemo g. novomašniku Hriberšku: Bog vas živi!

»Slovenska prireditev« tega leta bo zadnjo nedeljo v aprilu, to je 30. aprila. Naslednji dan je 1. maj, praznik Sv. Jožefa-Delavca, praznik dela, in tako bodo mogli res vsi priti na našo prireditev, katero imamo leto za letom nepretrgoma že 14 let. Točen program bo objavljen v aprilski številki »Naše luči«.

Avstrija

PREDARLSKO

Služba božja za naše rojake bo v Bregenzu (v kapucinski cerkvi ob pol 11. uri dopoldne) dne 19. marca in 23. aprila. V Bludenzu (v spodnji cerkvi cerkve sv. Križa) pa tudi iste dni, le da je ob petih popoldne. Pristrčno vabljeni vsi!

Sliko z našega pustovanja vidite v tej številki na drugem mestu. Prav lepo je bilo. Okoli 500 se nas je zbralo v pustno okrašeni dvorani »Volkshalle« v Feldkirchu po opravljeni službi božji. Program je bil izredno zabaven in smo hvaležni vsem, ki so nam ga oskrbeli. To veliko srečanje je pokazalo, da je kljub omejeni dejavnosti vsled zime, še vedno na Predarlskem okoli 6000 inozemskih delavcev.

TIROLSKO

Razpored naše službe božje. Za slovenske in hrvatske vernike je božja služba v nasled-

njih krajih: Innsbruck, St. Johannes-Kirche am Innrain (vsako nedeljo ob 11. uri); Steinach, župnijska cerkev (vsako prvo nedeljo v mesecu ob 5. uri popoldne); Schönberg, župnijska cerkev (vsako drugo nedeljo ob 5. uri popoldne); Matrei na Brennerju (vsako tretjo nedeljo ob 5. uri popoldne); Rum pri Innsbrucku (vsako četrto nedeljo ob 5. uri pop.); Zirl (vsako 3. nedeljo v mesecu ob 5. uri popoldne); Telfs (vsako 2. nedeljo v mesecu ob 10.30); Absam (vsako 3. nedeljo ob 5. uri pop.). Rojaki, pridite in obvestite še druge znane!

OSTALA AVSTRIJA

Govorilne ure. Temu ali onemu rojaku, ki je prišel na delo v Avstrijo, bodo morda koristili naslednji podatki: Avstrijska sindikalna zveza ima v nekaterih krajih določene ure, v katerih se lahko ta ali oni Slovenec pogovori s sindikalnim zastopnikom glede problemov, ki nastanejo ob njegovem delu. Tak čas za razgovore je na Dunaju (Operngasse 9, Parterre links, Wien 4) vsak ponedeljek od 17. do 19. ure; v Badnu pri Dunaju (Wassergasse 31 a, Baden) vsak prvi torek v mesecu od 8. do 12. ure dopoldne; v Linzu (Volksgartenstraße 40/III, soba št. 59, Linz) vsako soboto od 8. do 12. ure; v Salzburgu (Auerspergstraße 13/III, soba št. 17, Salzburg) vsako drugo soboto od 9. do 12. ure; v Gradcu (Südtiroler Platz 13, Graz) vsak dan od 8. do 16. ure; v Celovcu (Bahnhofstraße 44/II, Klagenfurt) vsak dan od 8. dop. do štirih popoldne; v Beljaku (Kaiser-

Slovensko pustovanje v Feldkirchu.



Josef-Platz 1, Villach) vsak drugi petek od 15. do 18. ure; v Spittalu ob Dravi (Lutherstraße 4, Spittal) vsak prvi petek v mesecu od 15. do 19. ure.

Gradec. Tudi v postnem času in za Veliko noč bo naša služba božja vsako nedeljo ob 9. uri v Antonius-Kirche, blizu Glavnega trga na Paulus-Tor, nasproti policijske direkcije. Mnogim rojakom je ta kraj znan. Obvestite še druge in udeležujte se domače službe božje!

Dunaj. V visokoškolskem domu »Korotan« na Albertgasse 48, v osmem mestnem okraju, je vsako nedeljo zvečer slovenska služba božja. Obvestite rojake o tem, da bodo vedeli.

Francija

PAS-DE-CALAIS

1900-letnico smrti in mučeništva svetih apostolov Petra in Pavla praznuje vesoljna Cerkev z letom apostolata. Vsi smo bili krščeni na Kristusa in vcepljeni v njegovo skrivnostno Telo, Cerkev. Kot taki smo prevzeli dolžnost, skrbeti in delati za njeno zunanjo in notranjo rast. Letošnji postni čas in Velika noč nam hočeta dati milost in moč, da bomo tej nalogi kos, zato izrabimo dobro duhovne obnove, ki bodo med nami v sledečem redu: v nedeljo, 5. marca, ob 17. uri v Armentières; v nedeljo, 12. marca, v St. Pol-sur-Ternoise ob 17. uri; v torek, 14. marca, ob 8. uri v Wengles; v soboto, 18. marca, v Vendin-le-Vieil, Fosse VIII. ob 17. uri; v nedeljo, 19. marca, v Croisilles ob treh z blagoslovom jedil in vej (butar).

Veliki teden. V spomin Kristusovega trpljenja in vstajenja bodo sledeči obredi. Liévin: veliki četrtek in petek, 23. in 24. marca, ob 16.30; velika sobota, 25. marca, blagoslov jedil s priliko za spoved ob 11.30; ob 23. uri velikonočna vigilijska z blagoslovom ognja, vode in vstajenjsko mašo. Na Veliko noč, 26. marca, bo maša ob osmih. — Méricourt Mines: Na veliki četrtek in petek so obredi ob 14.30; na veliko soboto bo blagoslov jedil in prilika za spoved ob desetih; na veliko nedeljo bo vstajenjska maša ob desetih. — Bruy-en-Artois: Na veliki četrtek in petek sv. maša v kapelici N. G. Lurške ob 19. uri. Na veliko soboto je blagoslov jedil ob 13. uri in prilika za spoved. Velikonočna vigilijska bo v cerkvi sv. Barbare ob osmih zvečer. Na Veliko noč bo maša ob 13. uri. Pred obredi in mašami je vselej prilika za spoved. Ne pozabite bolnikov in jih obvestite pravočasno za prejem velikonočnega obhajila! Vsi ste lepo

vabljeni k velikonočnim obredom in prejemu velikonočnih zakramentov. Milosti polno in veselo »alelujo« želim vsem rojakom.

15. januarja je v Méricourt-Mines oblila krstna voda Marijo Sandrino Paszkowiak, 5. februarja pa je postala božji otrok Martina Jožefina Mihaela Fon v porodnišnici Henin-Liétard. Srečnim staršem čestitamo; otroka pa naj Marija vzame v svoje varstvo! 14. januarja sta si v cerkvi Méricourt-Mines podelila zakrament sv. zakona Mihael Demerval in Marija Stopar. Obema obilo sreče in blagoslova!

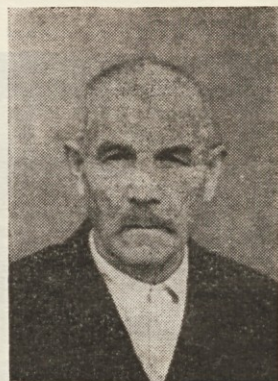
V sredo, 1. februarja, so v Lensu pokopali Mihaela Perka, ki je tragično preminil blizu Pariza. Dalj časa je bolehal. Pred kratkim je bil odpuščen ozdravljen iz okrevališča. Truplo rajnega so našli v vodi, verjetno gre za umor. Naj njegovo izmučeno telo počije v miru! Materi, bratu in sestram pa izražamo iskreno sožalje.

Več rojakov se mudi po bolnišnicah in iščejo tam zdravja. Vsem bolnikom pošiljam velikonočne pozdrave in želje za skorajšnje okrevanje.

PARIZ

Sveta maša za Slovence je vsako nedeljo ob petih popoldne v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6^e, métro: Sèvres-Babylone. Slovenska pisarna — 7, rue Gutenberg (prtiličje, levo), Paris 15^e, métro: Charles-Michels, telefon: 250-89-93 — je odprta vsak torek in vsak četrtek popoldne.

Velika noč. Na veliki četrtek, veliki petek in veliko soboto bodo obredi v kapeli na rue de Sèvres, vsak večer ob osmih. — Na Veliko



Pokojni Pavel Anzelmi (glej poročilo NIEVRE).

noč in velikonočni ponedeljek bo sveta maša ob petih popoldne.

Iz Rima je prišel med nas novi slovenski izseljenjski duhovnik č. g. Bogdan Makovec, ki ga pristrčno pozdravljamo in mu želimo plodonosno duhovniško delovanje med Slovenci v Parizu.

Po krstu sta postala člana božjega ljudstva



Filip Bak, sin Vladimira in Marije Miklavc (botrovala sta mu Anton Miklavc in Marija Dodič), in Natalija Sonja Mertuk, hčerka Pavla in Marjete Vučko (botrovala sta ji Franc in Madeleine Mertuk).

V zakramentu svetega zakona sta združila svoje življenje Stanislav Okroglič, doma iz Koprivišča pri Kalu nad Kanalom, in Marjeta Bakan iz Turnišča. Mlademu paru želimo mnogo sreče in veselja!

V molitev priporoča: gospa Šinko iz Pariza in njeni sestre iz Versaillesa svojo mater Marijo Krampač, ki je v starosti 86 let umrla 9. 1. v Srednji Bistrici; gospa Marija Brevec iz Pariza svojo mater Marijo Štuhec, ki je umrla v svojem 53. letu 10. 1. v Mali Polani; in gospa Verona Gjerkeš iz Pariza tudi svojo mater Agato Zver, ki je 17. 1. umrla v Nedeljci, stara 85 let. Vsem užaloščenim naše sožalje!

Loiret. Sveta maša za Slovence bo na belo nedeljo, 2. aprila, ob desetih dopoldne v Chilleurs-aux-Bois. Ker je za našo mašo še ena maša za Francoze, moramo začeti točno.

Nièvre (La Machine-Nevers). 25. januarja, ko bi bil praznoval svoj god, je bil v Neversu pokopan Pavel Anzelmi. Pokojni je bil rojen v Čemšeniku pri Trbovljah. Leta 1909 je odšel na delo v Nemčijo, kjer se je še istega leta poročil z Marijo Golob, doma iz Velikega Širja pri Zidanem mostu. Leta 1914 se je iz nemških rudnikov vrnil domov, po prvi svetovni vojni pa je leta 1926 zopet odšel s svojo družino na delo v tujino, tokrat v rudnike v Francijo. Bil je vzoren krščanski mož. Vkljub svojim visokim letom (dan pred pogrebom bi bil dopolnil 86 let) je bil vedno živahen in vedno navdušen za čitanje slo-

venskih knjig. Pred par meseci se je z ženo preselil k svoji hčerki Pepci v Nevers, kjer pa je bil nenadoma, po pordnevni bolezn, poklican v večnost. Pogreba, ki so ga vodili trije duhovniki (g. Čretnik iz Pariza, krajevni župnik iz Neversa in župnik iz La Machine), so se res številno udeležili Slovenci iz La Machine, ki so prišli s svojo društveno zastavo, in Slovenci iz Neversa in okolice. ter tako pokazali svoje spoštovanje in ljubezen do pokojnega. Užaloščeni ženi Mariji, hčerki Pepci in sinovom Francu (Nogent-sur-Marne), Ivanu (Trois-Vèvres) ter Lojzetu (La Machine) izrekamo svoje iskreno sožalje.

Imamo pa v La Machine tudi vesele vesti, ne samo žalostne: Družino Kristine Jaillot-Potočnik je 27. 1. razveselil prvorojenec Thierry. Mati malega Thierryja, je hčerka Cirila in Eve Potočnik in se je lani poročila z Bernardom Jaillot, pa je takrat naše čestitke tiskarski škrtat požrl, zato pa sedaj ob rojstvu prvorojenca tembolj iskreno čestitamo. Za Slovence bo sveta maša v La Machine spet v nedeljo, 5. marca.

Normandija. Maša za Slovence v Normandiji bo na velikonočni ponedeljek (27. marca) ob enajstih v Lisieux v cerkvi St. Désir (nova cerkev na Route de Caen). Vsi prijazno vabljeni!

OB LUKSEMBURGU

Slovenci ob Luksemburgu smo zelo veseli, ko vidimo, da mnogi rojaki prihajajo k svetim mašam tudi od daleč, bodisi peš, bodisi z avtobusom. Nekateri morajo iti na dva različna avtobusa, da pridejo k sv. maši. Opravičeni so izostati, ker so le preveč od-

daljeni od cerkve, pa vseeno pridejo, ker sv. mašo cenijo; ni jim vseeno, ali so pri maši ali ne, zlasti še ko jim ni dana prilika, da bi vsako nedeljo poslušali božjo besedo v domačem slovenskem jeziku. S seboj pripeljejo ali prinesejo tudi male otroke, ker jih samih ne morejo pustiti doma. Veseli nas tudi, kadar vidimo pri sv. maši kaj mladine, ko so sicer v večini tod okoli upokojenci, in ko vidimo, da ta mladina navdušeno v veri tudi poje slovenske cerkvene pesmi. Vse to vzpodbuja druge, vse to je opomin za druge, kajti vse to je znak vere, upanja in ljubezni. Kako ne bi ob tem domačini in vsi, ki nas vidijo, rekli: »Glejte, kako se ljubijo! Če se ne bi ljubili, se ne bi zbirali in še posebej ne k službi božji.« Prvi kristjani so se radi zbirali k lomljenju kruha, ker so bili z Jezusom vred enega srca in enega duha. Ljubezen družo, sovraštvo odbija. Veseli nas tudi, ko vidimo mlade ljudi pristopati k obhajilni mizi in se hraniti s kruhom močnih. Le zvesto naprej! Tak zgled more veliko pomagati k spreobrnitvi okolja. Bog sam dela po tem. Bog sam hoče, da je vsakdo luč v svojem okolju. »Tako naj sveti vaša luč pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih,« beremo v sv. pismu.

Audun-le-Tiche. Javljamo, da je v januarju umrl Emil Nusdorfer, rojen tukaj in star 40 let; njegovi starši so doma s Primorskega. Zapušča ženo in osemletno hčerko, katerima izrekamo sožalje.

Aumetz. V zadnji številki »Naše luči« smo poročali, da sta bila hudo bolna Tone Petretič in Mici Šubelj; v tej pa moramo z žalostjo povedati, da sta oba umrla in sicer Tone Petretič dne 29. januarja (31. 1. smo ga pa pokopali), Mici Šubelj pa 4. februarja (v ponedeljek, 6. februarja, je bil njen pogreb). Tone Petretič je bil doma iz Trbovelj in star 67 let. Mici Šubelj pa je menda še kot majhen otrok šla s starši v Nemčijo in tam naredila nemške šole, po prvi svetovni vojni pa prišla v Francijo na Aumetz in tu se je pravzaprav, ko je bila med Slovenci, naučila slovensko, tako da je po naše kar dobro govorila. Rada je prišla med slovensko družbo. Bila je naročena na »Našo luč«. Okrepljena z milostjo svetih zakramentov je voljno prenašala bolečine in smrti z vso mirnostjo gledala v obraz. Bila je stara 65 let. Naj duši obeh po božjem usmiljenju počivata v miru! Molili bomo za pokoj njunih duš in sorodstvu izrekamo na tem mestu naše iskreno sožalje.

Tucquegnieux. Slovenska služba božja bo na Marini v nedeljo, 12. marca. Tisti, ki redno in radi hodite, pripeljite vsak še enega s seboj, pa boste videli, da nas bo več. — Vse

polno koledarjev so nam nanesli v hišo ob novem letu. V vsakem je zapisano, da se prične zima 21. decembra, pa so se vsi zmotili. Kakih 14 dni nas je res malo zeblo, drugače je pa prezgodnja pomlad ali pa zapoznela jesen. Le kdo naj pravo »pogrunta«! Bojimo se, da bo zima pritisnila takrat, ko bodo koledarji napovedali pomlad. Lepo je o božiču, če zapade nekoliko snega; za pirhe in snežinke je pa boljše, da se ne bratijo preveč. — J. J.

IZ VZHODNE LOTARINGIJE

Iz naše pisarne. V zadnjih tednih so prihajala v našo pisarno skoro sama žalostna sporočila: Skoro 3 tedne smo imeli milo podnebje. Sporočila o bolnih rojakih pa so se vedno bolj množila. Vrsta rudarjev, ki imajo kamen na pljučih, je silno trpela, bodisi po svojih domovih, po bolnišnicah Forbach, Freyming, Strasbourg, Cité Créhange. V bolnišnicah so prejeli vsaj nekaj pomoči, na domovih pa je bilo težko gledati siromake, ki so z veliko težavo iskali zraka. Nekatere žene je pa revmatizem priklenil na posteljo, medtem ko je mlajše može in fante spravila v bolnišnice nesreča v rudniku ali na cesti. V Creutzwaldu so dobili v postelji mrtvega našega rojaka Franceta Brovc; cerkveno pokopan je bil 2. 2. istotam. Dne 31. 1. je dobil svojo 29-letno ženo Elviro mrtvo v postelji mož Hasan Dolić v Behren Cité. Po preiskavi je bila pokopana dne 4. februarja v Forbachu. Obenem rajnima želimo večni mir, sorodnikom pa izražamo globoko sožalje!

Še hujše kot telesno je velikokrat duhovno gorje: Bolnišnica — živčni oddelek Steinbach in Lorquin — zdravi tudi naše rojake, še mlade, katerim so živci zelo opešali. Najbolj žalostna so sporočila o poskušanih samomorih. Ne pijača in ne hrana ne tekneti več človeku, ko misli na siromake, katerim je luč svete vere tako opešala ali celo ugasnila, da sega roka po strupu. Pridite, omagujoci in obupani: božje Srce je polno dobrote, odprto tudi za vas!

Ko v teh žalostnih mislih hodimo po kolonijah, pa obstojim ob vrtovih, kjer zvončki že dihajo pomlad in prvi rumeni tulipani dvigajo svoje lepe cvete proti soncu. Glej, narava se oživlja, sonce bo zopet posijalo. In res: v Bening je na primer že posijalo. Ivan Končina je v cerkvi v Merlebachu dne 3. februarja obljubil nevesti Mariji Ban večno zvestobo, ona pa njemu in tako sta napolnila z velikim veseljem veliko družino Jožefa Končina. Vsi bratje in vse sestre v hiši pridnega očeta in dobre matere so se zbrali ob tej priliki. Novoporočencema želimo kar največ veselja, kar največ sonca! Zdravim in bolnim se sedaj bliža veselje.

Velika noč! Kdo se je ne bi veselil! Krasni spomini na mladost in dom! Velikonočni zvonovi, velikonočne procesije, velikonočne pesmi, velikonočne blagoslovljene jedi, verjetno tudi velikonočna spoved in sv. obhajilo!

Smo v tujini: ali bo šla letos Velika noč mimo nas? Čista hiša, čisti vrt, čista duša, ali ni to lepo? Pridite, naj zadoni v vašem srcu »aleluja«! Preberite naš program za veliki teden!

Cvetna nedelja (19. marca): Ta dan bo v Merlebachu prilika za spoved v župnijski cerkvi od 6.—8. ure, v Hospice Ste. Elisabeth pa od 9.—9.45. Ob 10. uri bo blagoslov oljčnih jeric in sveta maša.

Veliki ponedeljek (20. marca): Merlebach (župnijska cerkev): sv. maša ob 6. uri, spovedovanje od 6.30—7.30. Popoldne je spovedovanje in obhajilo bolnikov: od 14.—15. ure v Freyningu, od 15.—16. ure: v Merlebachu, od 16.—17. ure v Hochwaldu.

Veliki torek (21. marca): V Cité Jeanne d'Arc: spovedovanje od 7.—8. ure v cerkvi, nato sv. maša in nato od 9.30 dalje spovedovanje bolnikov. Popoldne obisk bolnikov: Morsbach, Forbach.

Habsterdick: Na veliko sredo (22. 3.) od 7.—8.15 ure spovedovanje v cerkvi, ob 8.15 uri sveta maša, nato od 10.—12. ure obisk in obhajilo bolnikov. Popoldne je priložnost za spoved v Behren Cité od 15.—16. ure.

Creutzwald: Na veliki četrtek (23. 3.): Cité Maroc: spovedovanje od 7.—8. ure, Cité Neuland: spovedovanje od 8.—9. ure. Od 10.—12. ure obisk bolnikov in sv. obhajilo.

Na veliki petek (24. 3.) bo spovedovanje v Cité Créhange od 9.—10. ure (bolnišnica), v Faulquemont Cité pa od 14.—16. ure na domu.

Na veliko soboto (25. 3.) bo spovedovanje v Merlebachu, župnijska cerkev, od 6.30—8. ure, popoldne pa je ob 15. uri blagoslov velikonočnih jedi v Hospice Ste. Elisabeth, nato spovedovanje od 15.30—17. ure v župnijski cerkvi v Merlebachu.

Na velikonočno nedeljo (26. 3.) je v Merlebachu spovedovanje v župnijski cerkvi od 6.—8. ure, v Hospice Ste. Elisabeth od 9.—9.45, nakar je tam ob 10. uri slovesna sv. maša.

Na velikonočni ponedeljek (27. 3.) je v Creuzwaldu spovedovanje v Cité Maroc od 7.—8. ure, v Cité Neuland od 8.—9. ure, v Cité Neuland pa sv. maša ob 9. uri. Velikonočni torek: Cité Jeanne d'Arc: spovedovanje od 7. do 8. ure, nato sv. maša. Velikonočna sredo: Habsterdick: spovedovanje od 7.—8.15, nato sv. maša.

Od velikega ponedeljka do velikega četrтка z veseljem pričakujemo našega g. Dejaka iz Aumetza, da nam bo v tem času pomagal kot vsako leto. Tako bomo vsi skupaj z velikim veseljem praznovali Kristusovo in naše vstajenje.

Še nekatera sporočila. V nedeljo, 9. aprila, ob 15. uri bo v Merlebachu sv. birma. Kdor še ni bil pri sveti birmi, naj se v začetku marca oglasi pri podpisanim.

Dne 1. maja bomo zopet pohiteli k Materi božji z Brezij v Habsterdick. Spored bo pravočasno objavljen. Slovesna sv. maša bo zo-



Bernard Golenko in Janez Branko Petrovari iz Sartrouville sta bila krščena.

pet ob 10. uri. Mislimo že sedaj na to romanje ter preložimo vse izlete ali obiske na drug dan! — V Lurd gre letos zopet romarski vlak, ki ga organizira škofija Metz dne 4. avgusta iz Metza in pride 12. avgusta nazaj v Metz. Cena gotovo ne bo dražja kot lansko leto: 31.600 starih frankov (316 NF). Morda je zadnja prilika, porabite jo. Vprašajte one, ki so potovali lansko leto s tem vlakom in bodo povedali, kako je bilo.

Vso srečo, mir in veselje v družini vam želi: Stanko iz Merlebacha.

Nemčija

MÜNCHEN

V cerkvi sv. Jožefa je bila 29. januarja **krščena** Karmen Vračun, prvorojenka Alberta in Štefke, roj. Habjanič. Družini iskreno čestitamo.

Pustovanje smo imeli Slovenci v Münchnu 29. januarja. Vsem nam je bilo žal, da je bil prostor premajhen. Seveda, nihče ni računal, da bo Slovencev k pustovanju toliko. Marsikdo je moral oditi, ker tudi stojišč ni bilo več v dvorani. Tri ure je bilo treba čakati, da se je prostor toliko izpraznil, da so se mogli prvi pari zavrteti. A medtem nam ni bilo dolgčas. Vsi smo se udeležili nagradnega uganjevanja, trije zmagovavci so odnesli vsak po eno steklenico dobrega francoskega vina. Predvsem se je zanimanje osredotočilo na loterijo. Izklicanih je bilo sto majhnih dobitkov, pričakovanje se je stopnjevalo pri velikih štirih: električnem me-

šavniku, tranzistorju, fotografskem aparatu in magnetofonu. Kranjskih klobas, ki jih ni bilo tako malo, je zmanjkalo kar mimogrede. Za godbo je skrbel predvsem g. Fric, njegovi trije otroci pa so želi močno ploskanje za res lepo petje. Še to naj omenimo, da je vsak udeleženec dobil na prsi slovensko zastavico.

BAVARSKA

V cerkvi Kristusa Kralja v Waldkraiburgu **sta se** 3. februarja **poročila** Ivan Roštohar iz Koprivnice in Antonija Borovinšek iz Kapele. Mlademu paru želimo vse dobro na življenjsko pot.

WÜRTTEMBERG

Zakonca Štefan in Hema Dobaj, roj. Pipuš, stanujoča v Calmbachu pri Wildbadu, sta dobila sinčka, ki je bil krščen v tamkajšnji cerkvi 5. februarja z imenom Peter. Staršem naše čestitke in voščila!

Poročila sta se v župnijski cerkvi St. Maria v Stuttgartu dne 14. januarja Stanislav Colnarič iz Ormoža in Milica Panič iz župnije Sv. Bolfenk na Kogu. — V Pfullingen sta se prišla poročiti Janez Mlinar iz Male Breze, župnija Sv. Rupert/Laško, in Marija Lah s Klanca, župnija Komenda. Ženin živi že dalj časa v Zwiefaltenu, nevesta pa v Konstanzu. Znanprej je zmagal ženin in mladoporočenca bosta stanovala v bodoče v Zwiefaltenu. — V Kirchheim/Teck sta šla pred oltar Martin Rihter, doma v Spodnjem Prebukovju, župnija Sv. Martin na Pohorju, in Antonija Štumergar, doma v Donji Voči na Hrvaškem. Nevesta je živela več let v Škofji Loki in popolno govori škofjeloško narečje. — V



Z botri, starim očetom in staro mamo, sta praznovala krst svojega drugega otroka, sinka Tomaža, Šemlak Anton in Marija v Aalenu v Nemčiji.

V Konstanzu ob švicarski meji so se naši tamkajšnji delavci pri pustnem srečanju 22. januarja letos veselo zavrтели.



Aalenu sta si dala življenjsko besedo Viljem Buršič, rojen v Libnem, župnija Videm ob Savi, in Ana Šetina, rojena v Dolenjih Lokovnicah, župnija Šmihel pri Novem mestu. — Naj božji blagoslov spremlja vse na skupni življenjski poti!

Ponovno spominjamo rojake, da bo v marcu sv. maša na cvetno nedeljo, to je 19. marca, v Ohringenu, na Veliko noč v Stuttgartu, na velikonočni ponedeljek v Schweningenu. V ostalem pa kakor po navadi.

Obenem pa tudi letos vsem polagamo na srce, naj ne pozabijo na obrede velikega tedna, zlasti velike sobote zvečer. Na ta večer se ne gre v gostilno, ampak k obredom Kristusovega vstajenja! Za gostilno bo še dovolj sobot v letu.

Na Veliko noč se pripravimo predvsem z vrednim prejemom sv. zakramentov. Red spovedovanja v cerkvi St. Maria v Stuttgartu je že znan, sicer pa bo tam duhovnik na razpolago tudi med obredi velikega tedna. Izven Stuttgarta bo povsod priložnost za spoved eno uro pred sv. mašo.

Predpustna srečanja. Mladim ljudem ne moreš zameriti, če se hočejo v predpustu malo zavrтели. Ker spadajo tudi naši delavci in delavke na Württemberškem k mladi generaciji, velja isto zanje. In res, letos smo se srečali v veseli predpustni družbi na več krajih: v Konstanzu, Ravensburgu, Aalenu, Pfullingenu in Esslingenu. Povsod se je nabralo lepo število rojakov, da v veselem razpoloženju prebijejo nekaj uric ob domači godbi, rajanju, petju in srečolovu.

Esslingen, ki je postal novo središče Slovencev na Württemberškem, je imel posebno lepo uspelo predpustno srečanje v nedeljo, 29. januarja. Po popoldanski maši v St. Elisabethskirche, ki stoji na zapadnem pobočju

Esslingena in nudi krasen razgled na mesto, je bil družabni večer v lepo prirejani farni dvorani. Prihajajoči rojaki so že od daleč opazili napis »Dobrodošli«, okrašen z dvema slovenskima zastavicama. Ob pogledu nanj je vedel vsak, da je tukaj res slovensko srečanje. In v dvorani je bilo vse kot doma: urnim petam so igrali »Gorenjski fantje« vesele viže, slovenske žene in dekleta so nosile od mize do mize kranjske klobase in ponujale srečke, za katerih glavne dobitke se je trgala vsa dvorana: magnetofon z vižami slovenskih ansamblov je šel v Stražo na Dolenjskem, električni mešavec za kuhinjo v Maribor, čedna arabska obleka iz Jeruzalema pa je ostala v Stuttgartu. Rojaki so se na tem srečanju tako dobro in domače počutili, da so ponovno vpraševali, kdaj se zopet srečamo v Esslingenu. Upamo, da bo to kaj kmalu.

POSARJE — JUŽNI BADEN

Posarje. Zopet je smrt posegla v naše vrste. V soboto, 21. januarja, je umrl v bolnišnici v Saarlouis rojak Anton Zemljič. Doma je bil v Smolincih v Slov. goricah. Kot vojni invalid si je v Hüttersdorfu ustvaril svoj



Pokojni Anton Zemljič.

dom. A Bog ga je v 55. letu starosti poklical k sebi. Pokopali smo ga 24. januarja v Hüttersdorfu ob zelo lepi udeležbi domačinov in številnih slovenskih rojakov. Užaloščeni družini izražamo sožalje, dragemu rojaku Antonu pa želimo večni pokoj!

Baden. Družino Franca Šerbinek in Antonije, roj. Mesarec, je na Kraljevo razveselil sin prvorojenec. Pri krstu, 4. februarja, je dobil ime Franc Ulrik. Botrovala sta Ulrik Šerbinek in Vera Trunk iz Maribora.

PORURJE

Moers-Meerbeck v januarju 1967. V dobrem tednu sta nam umrla dva naša staroslovenska rojaka. Dne 15. jan. je umrl po dolgi bolezni Mihael Klep, star 78 let. Doma je bil iz Liboje pri Celju. Imel je rudarsko bolezen. Zadnje leto pa so mu pljuča skoro odpovedala. Zapustil je številno družino. Žena mu je že davno odšla na drugi, boljši svet. Klep je bil svojčas, med obema svetovnima vojnama, zvest član Društva sv. Barbare. — 23. januarja pa je Bog poklical dobrega Antona Stanteja, v starosti 67 let, doma iz Štor pri Celju. Tudi on je hiral skoro eno leto. Trpel je zaradi raka v grlu. Zapustil je ženo in štiri sinove ter dve hčeri. — Bog jima daj večni mir in pokoj!

V nedeljo, 15. januarja, smo imeli slovensko službo božjo. Le malo jih je prišlo v Meerbeck. Povabljeni so bili tudi rojaki iz Repele, ki so se odlikovali po svoji odsotnosti! Po sv. maši smo se zbrali v mladinskem do-

mu, kjer smo se prav po domače pogovorili ob poslušanju slovenskega petja. Mlajši so se tudi malo zavrteli. Končno smo tudi mi »urezali« nekaj kranjskih. Vsi navzoči so bili zelo veseli snidenja. — M. S.

Pustna veselica. Za pustno veselico se je zbralo v Oberhausen-Sterkrade okrog 600 Slovencev. Nekateri so se zares potrudili; prišli so iz zelo oddaljenih krajev... in ni jim bilo žal. V lepem razpoloženju je čas kar prehitro potekel in šele, ko so zadoneli na odru zadnji akordi, so se začeli razhajati. Slovenci smo vesel narod in smo ne samo za nove maše, ampak tudi za veselice pripravljeni »znucati« par novih čevljev.

Krst. V kapeli St. Josefhospitla v Obh.-Sterkrade smo krstili 21. januarja t. l. sinčka Jakoba Hrena in Ivane Udovč, ki je pri krstu dobil ime Roman. Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Nizozemska

Društvo sv. Barbare v Lindenheuvelu je 21. 1. svojim članom priredilo družinski večer. Za vse je bilo lepo poskrbljeno. Veselo razpoloženje je s svojimi domislicami ustvarjal g. Stanko Reberšek. Gdč. Lizi Hansen je z igranjem na harmoniko pokazala, da ne hodi zaman v glasbeno šolo. Njej so se pridružili še g. Pepe Ložnik, g. Anton Kropivšek in g. Anton Reberšek, vsak s svojim instrumentom. Imeli smo res domačo muziko.

Omenjeno društvo bo letos slavilo 40-letnico svojega obstoja. Že sedaj članom toplo čestitamo.

V Hoensbroecku je občni zbor Društva sv. Barbare tudi za tekočo poslovno dobo potrdil stari odbor. To so: g. Joško Resnik, predsednik; g. Anton Lavrič, podpredsednik; g. Franc Selič, tajnik; g. Leo Britovšek, drugi tajnik; g. Filip Železnik, blagajnik; g. Artur Ulaga, drugi blagajnik; g. Franc Železnik, preglednik. — Toplo čestitamo in želimo obilje uspeha!

Naši bolniki: Ga. Ana Muha iz Geleena si je po nesrečnem naključju zlomilo nogo. G. Janez Povše, tudi iz Geleena, je bil v bolnici zaradi rudarske bolezni. Isti križ imajo še mnogi drugi naši rojaki, posebno v meglenih zimskih dneh. Vsem tem pošiljamo posebne pozdrave.

Slovesno vstajenje bo tudi letos v Heerleheide. Pazite na oznanila pri naših božjih službah!



Tako smo bili zbrani preteklo leto — zadnjikrat? — sami Bistričanci iz Prekmurja ob poroki Martina Mesariča in Marije Vuk. Kje v Nemčiji vas je toliko iz ene vasi skupaj? Le vsem poznani slovenski muzikant iz Essena (zgoraj v levem kotu) ni iz Bistrice ob bistri Muri.



Švedska

Krsti. Jönköping: Na božič 1966 je prejela krstno milost v Bottarydu Silva Hudi. Oče Ferdo je doma iz Vočine v Slavoniji, mati Marija, roj. Zemljič, pa od Sv. Tomaža pri Ormožu. Botri so bili g. in ga. Mlinarič iz Lidköpinga. — Malmö: V soboto, dne 21. januarja 1967, sta po krstni milosti postala otroka božja: Dušan Koren; njegov oče Stanislav je doma iz Dolnje Bistrice v Prekmurju, mati Olga, roj. Maučec, pa iz Sred-

nje Bistrice, prav tako v Prekmurju; in Violeta Štefanija Petrina; njen oče Ivan je iz Sivice pri Čakovcu, mati Ivana, roj. Vaupotič, pa iz Maribora. Botrovali so prvemu g. in ga. Hozjan iz Malmö in drugi g. in ga. Matajič iz Ljubljane. V ponedeljek, dne 23. januarja 1967, pa je po sv. krstu začel svojo življenjsko pot otroka božjega v katol. Cerkvi v Malmö Robert Popotnik. Oče Anton je doma iz Zg. Tepij pri Litiji, mati Otilija, roj. Novak, pa od Vel. Vrha pri Cerknici. Botra je bila ga. Olga Makovič iz Ljubljane, teta novokrščenca. — Vsem novokrščenim,

(Dalje na strani 30)



V Mettmannu sta se poročila Franc Tamše in Reza Količ.



Pismo otrokom

Marec. No, tudi marec ima še neko drugačno ime. Kakšno? Spomnite se, da takrat veter zemljo suši. Marec ali ...

12. marca je letos nedelja. Imenuje se TIHA NEDELJA. Zakaj tako? Kakor da bi bila kakšna nedelja v letu glasna. 12. marca je pa tudi god sv. Gregorja. Na Gregorjevo se ptički ženijo. Gotovo poznate tiste besede našega pesnika Župančiča: „Na Gregorjevo, očka, še veš, se ptički ženili so.“

Tudi 19. marca sta dva praznika skupaj: CVETNA NEDELJA in SVETI JOŽEF. Cvetna nedelja. Takrat se spominjamo ... , česa že se spominjamo? Gotovo boste nesli v cerkev butaro ali pa oljčno vejico. Zakaj? V spomin na kaj? No, pa sveti Jožef. Kdo je že bil, kaj veste o njem?

S cvetno nedeljo se začne VELIKI TEDEN. Kaj vse smo nekoč doma na veliki teden počeli! V tej številki „Naše luči“ preberi o slovenskih velikonočnih navadah.

VELIKA NOČ. Največji praznik. Praznik Kristusovega ... Gotovo poznate nekaj slovenskih velikonočnih pesmi. Prosite očeta in mamo, da bi jih doma skupaj zapeli, tako boste vsaj malo občutili slovensko Veliko noč.

Tako. Čakam odgovorov, pisem od naših otrok. Veliko pisem, lepih pisem, obširnih pisem. Pa še to: skoraj bi bil pozabil. Voščim vsem otrokom in njihovim domačim vesele velikonočne praznike, mnogo pirhov in gnjati in potic in pomaranč ... pa seveda tudi to, da bi se lepo spovedali in šli k obhajilu za ta največji praznik.

Vaš UREDNIK

Kako izgovarjamo črko L...?

Črko L izgovarjamo včasih kot »l«, včasih kot »u«. Beri pazljivo naslednje besede: 1. Lep, luč, vlak, letalo, polje, žebelj.

Črko L pred samoglasniki in pred soglasnikom »j« izgovarjamo kot navadni »l«.

2. Rekel, pisal, bil, sol. — Molčati, dolg, solza, volk.

Kje stoji v teh besedah črka L?

Na koncu besed in pred soglasniki (razen pred »j«) izgovarjamo črko L kot »u«.

VAJA: Kako boš izgovarjal črko L v besedah: fižol, metla, ladja, palica, polje, bel, zapeli, poskočil, žival, živali, najbolje, pepel, pepela, kladivo?

PIKA
VEJICA
? VPRAŠAJ
! KLICAJ

Slovenski pozdravi: DOBER DAN! DOBER VEČER! DOBRO JUTRO! LAHKO NOČ! SREČNO POT! NA SVIDENJE! DOBRODOŠLI! ZBOGOM!

1. Katera JEZERA so v Sloveniji?

V Sloveniji so razna jezera. Največja so: Blejsko jezero, Bohinjsko jezero, Cerknjsko jezero. Ta so v Jugoslaviji. Slovenci pa živijo tudi okoli jezer: Vrbsko jezero, Osojsko jezero. Ti dve jezera sta v Avstriji.

2. Kje sta BLEJSKO in BOHINJSKO jezero?

Blejsko in Bohinjsko jezero sta blizu Triglava.

3. Kaj je značilno za Blejsko jezero?

Značilno za Blejsko jezero je to, da ima otok, na katerem je cerkva.

4. Kaj je značilno za CERKNJSKO jezero?

Za Cerknjsko jezero je značilno, da je včasih veliko, včasih majhno. To jezero je presihajoče, ker voda včasih izgine pod zemljo.

Slovenci so se v novi domovini, ko so prišli vanjo, počasi začeli spreobračati h krščanski veri. Prvi katoliški misijonarji so prihajali k Slovencem iz Nemčije in Italije. Slovenci jih niso radi sprejemali, ker so bili tuji in niso znali njihovega jezika.

Misijonar, katerega so Slovenci vzljubili, je bil škof Modest, doma iz Irske. V tistem

času so Slovenci zgradili na Koroškem prvo cerkev in jo posvetili Mariji. Imenuje se Gospa Sveta in stoji še danes.

VPRAŠANJA: 1. Odkod so prihajali prvi misijonarji k Slovencem? — 2. Zakaj jih Slovenci niso vedno radi sprejemali? — 3. Katerega misijonarja so zelo vzljubili? — 4. Katero cerkev so Slovenci najprej zgradili?

Igrajmo se!

Naslednja igra pokaže spretnost in ročnost. Sezuti si je treba čevlje, stojé na eni nogi. Ko si sezuvaš levi čevlji, stojiš na desni nogi; ko si sezuvaš desnega, stojiš na levi. Pri sezuvanju levega čevlja se smeš poslužiti samo leve roke, pri sezuvanju desnega pa samo desne. Težava je še v tem, da moraš seči z roko za koleno. Kdor se le malo dotakne tal z nogo, ki bi jo moral držati dvignjeno, ali kdor se pri sezuvanju kam opre, se izloči iz tekmovanja.

Vsi udeleženci sedejo okoli mize. Roke držijo mirno pod mizo, glave pa približajo. Na mizo se položi prav rabel kosmič vate. Vsak izmed udeležencev mora pihati vato od sebe proti tovarišu, ki sedi nasproti. Nobeden naj ne piha prešibko, pa tudi ne premočno, da bi kosmič morda ne zletel mimo glav. Kdor pihne predaleč, plača kazen. Kazen plača tudi tisti, ki poskusi z roko odvrniti prihajajoči kosmič. Tisti, ki ostane brez kazni, je zmagal.

Naslednja igra je za dva. Prvi reče drugemu, da naj vsak njegov stavek dopolni in reče: „Jaz tudi!“ Če drugi privoli, začneta. Prvi reče: „Grem v gozd.“ Drugi: „Jaz tudi.“ Prvi: „Bom smreko posekal.“ Drugi: „Jaz tudi.“ Prvi: „Bom korito naredil.“ Drugi: „Jaz tudi.“ Prvi: „Bodo prašiči iz njega jedli.“ Drugi (navadno brez misli reče): „Jaz tudi.“ Prvi se mu nasmehne in reče: „Ti, pacek, ti!“



Kristus je ustal

Kristus je vstal,
Kristus je vstal!
Iz groba skalnega
dvignil se je svetel,
z lastno močjo!
Sveta velika noč
kaže njegovo moč.
Aleluja, aleluja!

Kristus je vstal,
Kristus je vstal!
Sovražniki beže,
verni se vesele,
zmagan je greh.
Sveta velika noč
kaže zmagalno moč.
Aleluja, aleluja!

Uganke

1. Podnevi, ponoči
pri hiši se sliši;
če se oglasi,
tatú odpodi. Kdo je to?
2. S »k« sem žival, ki redi človeka,
s »t« me tista žival prežveka. Kdo sem?
3. Če se začnem s »k«, pojem kaj
prijetno,
če se začnem z »g«, zelo neokretno.
Kdo sem? Uganite!

ČUDNO PISMO

Ejto pan vmigur dni ibes maseji vrp dos vopi tibečo hrod. K.

Kaj neki pove to pismo?

ČAROVNIJA S ŠTEVILKAMI

* * *
* * *
* * *

Devet zvezdic nadomesti s številkami, tako, da bo njihova vrsta vodoravno, navpično in v diagonali znesla 36. (To uganko je poslal J. Primožič avstralskim »Mislim«).

REŠITEV iz prejšnje številke: Čas je zlato.



S krstom male Suzane je prišlo veselje v Čočkovo družino iz Büttgena pri Düsseldorfu v Nemčiji.

(Nadaljevanje s strani 27)

njih staršem in botrom iskreno čestitamo in želimo obilico božjega blagoslova!

Postni in velikonočni čas. Sproti boste dobivali sporočila, kdaj in kje bo v tem času slovenski duhovnik. Za sedaj vam z gotovostjo moremo sporočiti, da bo za tiho nedeljo, 12. marca, v Göteborgu. Pridigo bo imel po sv. maši ob 9.15, za spoved bo na razpolago v kat. cerkvi na Parkgatan 14 vse dopoldne. — Za veliko noč, 26. marca, bo v Malmö. O sporedu boste posebej obveščeni v programu kat. župnije v Malmö in tudi slov. duhovnik vas bo obvestil. — Na cvetno nedeljo, 19. marca, bo v Eskilstuni, kjer tudi stanuje. Tudi tukaj boste o programu pravočasno obveščeni.

Blagoslov velikonočnih jedil. Vsako leto se vrši ta blagoslov v kat. cerkvi v Malmö, Erik Dahlbergsgatan 28, popoldne od 15. ure naprej. Navadno blagoslavlja poljski duhovnik. Kateri želite ta blagoslov, pridite v cerkev ob 15. uri, pa tudi pozneje, ker duhovnik tam čaka in blagoslovi, kakor ljudje pridejo.

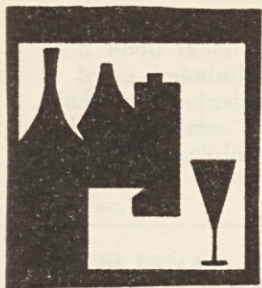
Poroke. Degerfors: Na Silvestrovo, dne 31. decembra 1966, sta si v kat. cerkvi naše župnije v Karlskugi obljubila zvestobo za življenje v zakramentu sv. zakona g. Aleksander Svetec, bivajoč v Surrahammarju in dolgoletni naročnik našega lista, in gđč. Antonija Senekovič iz Degerforsa. Priči sta bila g. Štefan Ivič iz Landskrone in g. Miro Zalar iz Degerforsa. — Malmö: V soboto, dne 3. dec. 1966, sta si podelila zakrament sv. zakona Miroslav Grosar, doma iz Drežnice, in Tatjana Berginc, doma iz Žage pri Spenici. — Jönköping: V soboto, dne 14. jan. 1967, sta si v kat. cerkvi v Jönköpingu

obljubila večno zvestobo Franc Tavčar iz Krepljan in Milojka Žega iz Hrušice na Krašu. Ob tej priliki pozdravljata vse znance na tujem, ki še niso pozabili, da jih je rodila slovenska mati. — Vsem čestitamo!

Nova (spremenjena) telefonska številka izseljenkega duhovnika je: 016/14 16 66.



Veselje v Hrenovi družini na dan krsta malega Romana v Oberhausen-Sterkrade.



razno

MALE OGLASE sprejema uredništvo Naše luči do 10. v mesecu pred naslednjo številko. Oglasi smejo obsegati največ 100 besed. Za vsebino oglasov uredništvo ne odgovarja. Cenik malih oglasov: Minimalna cena (do 20 besed) je: 30 avstrijskih šilingov, vsaka nadaljnja beseda pa 1 avstrijski šil. (2 bfr, 0,20 NF, 0,15 DM ali enako vrednost v drugi valuti). Uredništvo posreduje le naslov oglaševalca, na druga vprašanja glede malih oglasov ne odgovarja. Kdor hoče zvedeti za naslov oglaševalca, naj pošlje v pismu v denarju ali v znamkah pristojbino za dvoje pisem v tujino. Če tega ne stori, ne dobi odgovora. Pisem uredništvo oglaševalcem ne posreduje.

VIPAVC JOŽE, 7 Stuttgart O., Beblinger Str. 164, Nemčija, Export-Import podjetje, vam solidno postreže z najrazličnejšimi pripomočki: pralnimi stroji, hladilniki, televizorji, magnetofoni, kmetijskimi stroji znamke »Irus« ter drugih znamk, radioaparati in dr. ter pošilja na zaželeno naslove in v vse države. Številni odjemalci so mu hvaležni. Zahtevajte cenik!

PREVAJALSKA SLUŽBA V NEMČIJI. Hitro in točno prevaja vse vrste dokumentov in listin iz slovenščine in srbohrvaščine v nemščino in obratno dipl. filolog **JOSEPH ARECH**, 8000 München, Lauingerstraße 42. Pišite mu!

Slovenski in hrvatski sodnijski **TOLMAČ MARTIN SAPOTNIK** prevaja vse vrste dokumentov in razne listine hitro in zanesljivo, 413 Moers-Meerbeck, Luisenstr. 23, Rhld.

Podjetje **DRUZOVIČ** (Export-Import, Marienstrasse 38b, Stuttgart) dobavlja najsoodnejše proizvode elektronike in elektroindustrije, priznane in iskane obrtniške stroje ter aparate, kmetijske stroje znamke »Holder« in pripomočke vseh vrst. Dobavlja tudi v Jugoslavijo. Rezervni deli zagotovljeni.

JANKOVIČ, 17 rue Belgrade, 54 Tucquegnieux, Francija, je zaprisežen prevajalec in piše tudi razne prošnje. Pišite mu!

HITRO ZNATI FRANCOSKO (5 fr. fr., 50 bfr., 26 šil.), **ZEMLJEVID** slovenskih krajev (2 fr. fr., 20 bfr., 2 DM, 2 šv. kr., 400 lir, 10 šil.) in brošuro za učenje slovenščine »Cours de la langue slovène« (10 šil., 2 fr. fr., 20 bfr.) ima uprava »Naše luči« še vedno na razpolago v pomoč rojakom. Pišite ponjo!

HIŠO PRODAM v Franciji. Je na deželi, na prijaznem kraju, blizu gozda za lov in vode za ribolov. V bližini so tudi tovarne. Prikladna je tudi za počitnice ali za uživanje pokoja. Z nepoštenimi ne želim imeti opravka. — Naslov posreduje uredništvo »Naše luči« pod zgoraj navedenimi pogoji. (60)

KRASNA VILA z velikim vrtom v Zagrebu je na prodaj. Pišite na naslov: E. Pinter, Selnica ob Dravi 26, Slovenija, Jugoslavija.

49-LETNA SAMSKA želi spoznati upokojenca, starega do 60 let, ki bi imel veselje do malega posestva. Ločenci izključeni. Slika zaželena. Stanujem blizu Ljubljane. — Naslov posreduje uredništvo »Naše luči« pod zgoraj navedenimi pogoji. »Ljubezen in sreča« (59)

23 do 27-LETNA SLOVENSKA FANTA v Nemčiji želita spoznati slovenski dekleti, živeči v Nemčiji, na Nizozemskem ali na Švedskem. Naslova posreduje uredništvo »Naše luči« pod zgoraj navedenimi pogoji. (61)

20-LETNI SLOVENEK iz Nemčije želi spoznati resno in pošteno dekle, po možnosti enake starosti. Naslov posreduje uredništvo »Naše luči« pod zgoraj navedenimi pogoji. (62)

RABLJENIH ZNAMK ne mečite v koš, ampak jih raje pošljite meni. Zbiram znamke vseh vrst; Marička Riehm-Rihtar, 6304 Lollar, Buderusweg 13, W. Deutschland.

RADIO DEUTSCHE WELLE oddaja v slovenskem jeziku ob torkih, četrkih in sobotah od 16,20 do 16,50 na valovni dolžini 41 m in 31 m poročila, mnenja, pregleda tiska, glasbo. ✓

UPRAVA SPOROČA:

Za tiskovni sklad našega mesečnika smo poleg raznih drugih, ki so ob priliki poravnave naročnine darovali manjše vsote, prejeli tudi od naročnice Dičeko, Toronto (Kanada) 5 dol., od rojakov v Holandiji pa 152 šil. Vsem darovavcem se topla zahvaljujemo.

Marička Riehm-Rihtar
22 RF

od doma

AJDOVŠČINA — Gradbena dela pri gasilskem domu se bližajo koncu. Dom bodo odprli ob občinskemu prazniku 5. maja. Zanj bodo porabili okoli 130 milijonov Sdin. Največ denarja bo zanj prispevala goriška zavarovalnica.

CERKLJE — pred dnevi se je vaščanom uresničila dolgoletna želja, da bi Cerklje dobile še eno mesnico, ki bi imela večjo izbiro mesa in mesnih izdelkov. Lep in okusno opremljen lokal je uredil zasebni mesar v središču vasi.

ČEČE — V tem kraju pri Hrastniku so ustanovili kulturno-prosvetno društvo. Njegovi pobudniki so sprejeli nalogo, da bodo enkrat na teden pripravili klubski večer, večkrat pa bodo vrteli filme potujočega kina. Prizadevali si bodo za čimprejšjo zgraditev doma, v katerem bo tudi večja dvorana za kulturne prireditve.

ČRNOMELJ — Gozdno gospodarstvo Novo mesto je začelo lani trasirati cesto, ki bo povezovala Miklerje (cesta Črnomelj — Nemška Loka — Kočevje), z Vrh gora (cesta Črnomelj — Stari trg). Ta cesta bo približala z lesom dokaj bogat predel, ki ga doslej niso mogli izkoristiti prav zaradi pomanjkaja cest.

GORNJA RADGONA — Od vseh pevskih zborov, ki so začeli jeseni delovati v Gornji Radgoni, živi sedaj le še ženski pevski zbor, vodi ga ravnatelj osnovne šole

v Gornji Radgoni Milan Nekrep. V pevskem zboru je 30 žensk iz Radgone, čudno pa je, da v tem mestu ne morejo ustanoviti mešanega pevskega zbora.

GRČARICE — Ljudem v tem kraju v ribniški občini se je naposled izpolnila želja: Letos bo začela teči pitna voda iz novega vodovoda. Vsa zemeljska dela bodo opravili vaščani sami. Ker so nekateri vaščani zaposleni na posestvu »Snežnik«, bo nekaj denarja prispevalo tudi posestvo, pomagala pa naj bi tudi občinska skupščina.

HRASTJE — MOTA — V tem kraju pri Radencih so pred nekako 10. leti postavili lepo železniško postajo. Vaščani so zdaj zelo nezadovoljni, ker je železnica na njihovi postaji nedavno opustila postanek nekaterih vlakov. Proti temu so se pritožili. Povedati je treba, da prebivalci s tega območja nimajo avtobusne zveze z Gornjo Radgono in Ljutomerom.

IDRIJA — Pred hotelom »Nanos« obnavljajo most čez potok Nikova. Hkrati bodo nekoliko razširili cesto ter deloma prekrili potok. Vsa dela bodo veljala okoli 18 milijonov S dinarjev.

JESENICE — Podjetje za urejanje hudournikov pripravlja program del na področju jeseniške občine. Izdelali bodo tudi karto varovalnih območij. Določili bodo območja, na katerih bo prepovedano sekati drevje.

KOBARID — Od središča mesta do tovarne »TIK« urejajo javno razsvetljavo. Pobudo za to je dala krajevna skupnost, sredstva pa podjetji »TIK« in »Angora«. Za razsvetljavo bodo plačali okoli 3 milijone starih dinarjev.

KOPER. — Pretekli mesec so se vršila gospodarska pogajanja med Jugoslavijo in Italijo. Nenadoma so Italijani postavili za uspešen zaključek pogajanj pogoj: na osebnih izkaznicah na Koprskem naj bi Slovenci izpustili napis »Republika Slovenija«. Jasno je, da so se pogajanja prekinila. Slovenci naj bi priznali s takim ravnanjem, da kraji ob morju niso njihovi...

KRANJ — Okrog 300 občanov in organizacij iz vse Gorenjske je lani vložilo v Gorenjsko kreditno banko blizu milijardo starih dinarjev namenskih sredstev za gradnjo stanovanj. Večina varčevalcev se je odločila, da bodo vplačevali dve do štiri leta. Tistim, ki so izbrali najkrajšo varčevalno dobo štirinajstih mesecev, bo banka že letos dala več kot pol milijarde dinarjev posojila. Za varčevanje za stanovanja je vedno več zanimanja.

LENDAVA — Odslej izdajajo tudi v Lendavi potne liste, ne le v Murski Soboti. — Lendavsko podjetje »Naf-ta« je zaradi neekonomične uporabe plina za gospodinjstvo in vse večjih potreb domače tovarne metanola prepovedala uporabo te energije.

je za ogrevanje prostorov. Plin bodo lahko uporabljali le za kuhalnike, kar je ljudi v Lendavi in okolici zelo prizadelo, saj imajo skoraj po vseh hišah vgrajene ustrezne naprave in gorilnike.

LJUBLJANA. — Konec januarja so se podražile cigarete za 20 odstotkov, alkoholne pijače pa za 9 odst. Povečali so tudi carino (n. pr. za avtomobile); sedaj znaša povprečno 30% vrednosti blaga, na kar je treba plačati še 12,50% zveznega prometnega davka. Vendar pri nekaterih uvoženih predmetih tega ne računajo (n. pr. pri uvozu kmetijskih strojev). Do podražitve cigaret, drugih tobačnih izdelkov in alkoholnih pijač (razen naravnega vina in naravnega žganja) je prišlo nenadoma zaradi prav tako nenadne odločitve ZDA, da ne bodo več prodajale Jugoslaviji pšenice pod posebnimi pogoji — za dolgoročne dolarske kredite. ZDA so namreč ukinile izvoz pšenice v tiste dežele, ki pomagajo vietnamskim komunistom.

— Spomladi bodo v Ljubljani Francozi odprli urad, ki bo dajal splošne informacije o življenju v Franciji, imel na razpolago vse francoske časopise in revije ter posojal tudi gramofonske plošče.

— Konec januarja so sopolnili socialno pogodbo med Jugoslavijo in Francijo v toliko, da imajo odslej jugoslovanski državljani, ki delajo v Franciji, pravico do otroških doklad, tudi če njihovi otroci živijo v Jugoslaviji. Podobno so deležni zdravniške oskrbe na račun Francije družinski člani jugoslovanskih delavcev v Franciji, čeprav živijo v Jugoslaviji.

MARIBOR — V Mariboru je umrl nestor slovenskih gledaliških igravcev Pavel

Rasberger. Leta 1919 je ustanovil v Mariboru slovensko gledališče in mu ostal zvest do konca dni življenja.

— Na Koroški cesti v Mariboru in v nekaterih drugih ulicah so postavili smerokaze za Pohorsko vzpenjačo za tiste turiste, ki prihajajo v Maribor s koroške strani. Le-te bodo usmerili prek starega glavnega mostu, Trga revolucije in Gorske ulice mimo kadetnice do spodnje postaje Pohorske vzpenjače.

MEŽICA — Na ureditev počitniškega središča se na Koroškem že skrbno pripravljajo. Na vrhu 2114 m visoke Pece je že planinski dom z 80 ležišči. S predvideno gradnjo sistema žičnic na Peco bodo prišli do popolne veljave tudi vsi gostinski objekti, zlasti pa hotela »Peca« v Mežici in »Planika« v Črni.

SPUHLJA — Prebivalci te vasi nedaleč od Ptujja se pripravljajo na napeljavo vodovoda. Sedaj zbirajo denar. Vsaka hiša bo prispevala po svojih močeh, vaščani pa bodo pomagali tudi pri kopanju jarkov za vodovodne cevi. Vodo bodo napeljali iz Budine, do kamor že sega ptujski mestni vodovod.

NOVA GORICA — V Goriskem muzeju so odprli razstavo o ljudski umetnosti iz kamna na Krasu. Pri pripravi razstave, ki bo odprta dva meseca, je sodeloval tudi etnografski muzej iz Ljubljane.

ORMOŽ — Kaže, da bodo ta most začeli graditi v kratkem. Zanj ima občinska skupščina nekaj denarja, prosili pa so tudi za milijon novih dinarjev posojila.

PIRAN — »Splošna plovba« bo dobila letos tri nove ladje: Koper, Postojna in Portorož. Prvo gradijo v Belgiji in bo najbrž zaplula že v marcu. Drugi dve pa gradijo v puljski ladjedelnici. Ladji Postojna in Portorož bosta linijski, namenjeni za plovbo okoli sveta. Tako bo »Splošna plovba Piran« konec tega leta razpolagala s približno 150.000 brt ladijskega prostora. S tem se bo uvrstila tudi v svetovnem merilu med pomorska podjetja srednje velikosti.

ROGAŠEVCI — Že lani so začeli nekateri prebivalci Rogaševca pri Murski Soboti graditi vodovodno omrežje v dolžini dveh kilometrov. Pri gradnji je sodelovalo 50 gospodinjstev v vasi, stanovalci dveh blokov, postaja milice in osnovna šola. Doslej so uredili omrežje od izvira do vasi, zgradili zbirni bazen in čistilne naprave. Takoj, ko bo vreme ugodno, bodo vodo napeljali v posamezne hiše.

VIPAVA — Zahvaljujoč se iznajdljivosti in vztrajnosti občanov je dobilo naselje eno najlepših rokometnih igrišč na Primorskem. Veljalo je 700.000 Sdin. — V starem delu naselja bodo obnovili kanalizacijo. Kanal, ki bo dolg 110 m, bodo izkopali zainteresirani vaščani.

RIBNICA — V Ribnici večkrat pravijo, da razen ribniškega festivala nimajo kaj prida kulturnih prireditev. Tako so ugotovili, da sta lani dobro delali le Svobodi iz Loškega potoka in Sv. Gregorja. Če dodamo še pevski zbor pri Svobodi v Ribnici, je kulture skoraj konec. No, naj omenimo še fante in dekleta iz Grčaric, ki so zadnji dan minulega leta pripravili Finžgarjevo »Razvalino življenja«, zdaj pa pripravljajo že novo igro.

NAŠA LUČ, mesečnik za Slovence na tujem. — Letnik 16.
List ureja uredniški konzorcij. Odgov. urednik : dr. Janko Hornböck.
Založba : Družba sv. Mohorja. Tisk : Tiskarna Družbe sv. Mohorja.
Vsi v Celovcu. — Opremo platnic izdelal : Klavdij Palčič. — List
izide desetkrat v letu (vsak mesec razen julija in avgusta). — Naroč-
nina za eno leto je 40 šilingov ali 80 belgijskih frankov, 8 francoskih
frankov, 6,8 švicarskih frankov, 5.50 nizozemskih goldinarjev, 7 nem-
ških mark, 1000 lir, 16 angleških šilingov, 10 norveških kron, 8,50
švedskih kron, 10 danskih kron, 2 ameriška dolarja, 2 avstralska do-
larja. Naročnike sprejemajo poverjeniki lista in uprava Naše luči.
Uredništvo in uprava: Viktringer Ring 26, 9020 Klagenfurt, Austria.

SLOVENSKI DUŠNI PASTIRJI IN URADI

ANGLIJA — Ignacij Kunstelj, Offley Road 62, London S. W. 9
(Tel. 01-735-66 55).

AVSTRIJA — Korotan, Albertgasse 48, 1080 Wien VIII. — Janez
Hafner, Theodor-Körnerstraße 111, 8010 Graz. — Anton
Miklavčič, Kapellengasse 15, 9800 Spittal/Drau.

BELGIJA — Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Liège (Telefon
04/23 39 10). — Kazimir Gaberc, 19 rue Louis Empain,
Marcinelle (Hainaut), (Telefon 07/36 77 54).

ITALIJA — Slovenski dušnopastirski urad — Dr. Pavel Robič, via dei
Colli 8, Roma.

FRANCIJA — Nace Čretnik, 4 rue S. Fargeau, 75 Paris 20, (Tel.
636-80-68). — Bogdan Makovec, 7 rue Gutenberg, 75
Paris 15, (Tel. 250-89-93). — Stanislav Kavalarič, 17 rue
Claude Debussy, 62 Liévin (Pas-de-Calais). — Anton
Dejak, 33 rue de la Victoire, 57 Aumetz. — Stanko
Grims, 1 rue du Dauphiné, 57 Merlebach. — P. Jakob
Vučina, 6 rue de France, 06 Nice.

NEMČIJA — Lojze Škraba, 42 Oberhausen-Sterkrade, Mathilde-
straße 18. (Telefon 62676). — Ivan Ivko, 43 Essen-
Altenessen, Schonnefeldstraße 36. (Telefon 291305). —
Dr. Franček Prijatelj, 68 Mannheim, Augusta Anlage 52.
(Telefon 47-944). — Dr. Franc Felc, 7 Stuttgart-S,
Kolbstr. 15/l. (Tel. 72278). — Ciril Turk, 73 Esslingen,
Häuserhaldenweg 36. (Tel.: Stuttgart 353177). — Dr.
Janez Zdešar in dr. Branko Rozman, Schubertstraße 2/l,
8 München 15. (Telefon 53 64 53).

NIZOZEMSKA — Vinko Žakelj, rue des Anglais 33, Luik, Belgie.

ŠVEDSKA — Jože Flis, Djurgardsvägen 32, Eskilstuna, (Telefon
016/14-16-16).